

K 252.523 F 72595
3 3

დავით ნაღაბურელი

მასონები მითი თუ

სინამდვილე

წიგნი მესამე

2004

29

შესავალი

ჩვენი რუბრიკის “მასონები მითი თუ სინამდვილე” მესამე წიგნში განხილული იქნება უამრავი ახალი თემა და მასონობის ისტორიასთან დაკავშირებული საინტერესო საკითხები.

მათ შორის აღსანიშნავია “300 კომიტეტი”, მასონური ორგანიზაცია, რომელიც სხვა ანტიქრისტიანულ კავშირებთან ერთად თითქმის ერთი საუკუნეა აკონტროლებს მთელ მსოფლიოს და დღეს უკვე დაუფარავად გლობალიზმის რადიკალურ პოლიტიკას ეწევა.

გარდა აღნიშნულისა, ჩვენ შევეხებით მსოფლიო ქრისტიანობის ისტორიაში ყველაზე მტკივნეულ მომენტს, როდესაც გერმანელი მასონების ბრძანებით მოკლეს რუსეთის უკანასკნელი მონარქი ნიკოლოზ მეორე. ბრძანებას მეფის მკვლელობის შესახებ ხელს აწერდნენ ლენინი, სვერდლოვი, ზინოვიევი და წითელი ტერორის სხვა “სულიერი მამები”. აღნიშნულ თემასთან დაკავშირებით, უახლოეს მომავალში გამოვა წიგნი, სადაც დეტალურად იქნება მოთხრობილი მეფისა და მისი ოჯახის უკანასკნელი წლების შესახებ, წიგნში მოყვანილი იქნება თვითმხილველთა ჩანაწერები და მართმადიდებელ მწერალთა კომენტარები.

მესამე წიგნში თქვენ ასევე იხილავთ, წლების მანძილზე ტაბუდადებულ თემას – საბჭოთა კავშირის საიდუმლო მასონურ ორგანიზაციებს, რომლებიც მეოცე საუკუნის ოცდაათიან წლებში შეიქმნა და კრემლს ორი ათეული წლის მანძილზე აკონტროლებდა.

წიგნში ასევე მოთხრობილია მომავალი მსოფლიოს ახალი, ანტიქრისტიანული იდეოლოგიის – მონდიალიზმის შესახებ, რომელიც რელიგიური კოსმოპოლიტიზმის გზაზე, ნეომასონური მსოფლმხედველობით ახალი თაობების აღზრდას ცდილობს.

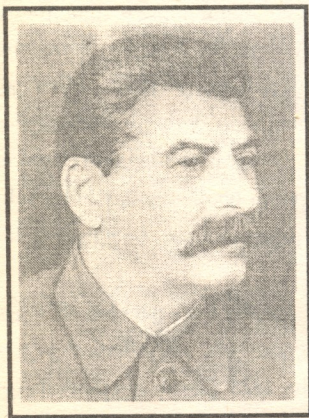
მასონობა და გლობალიზმი, დღეს, ეს ორი საგანგაშო თემა ერთიან ანტიქრისტიანულ მოძრაობად მოგვეკვლინა და ყოველ-

დღიურად განაგრძობს თვითგანვითარებას, რომლის არ დანახ-
ვაც დღეს სრული სიბნელე და უმეცრობაა.

დღესდღეობით, რუსეთში არსებულ გამოცემებში და პუბლიკაციებში რომლებიც მასონთა თემას ეხება, ძირითადად გაშუქებულია რევოლუციამდელი ეპოქისა და „გარდაქმის“ შემდგომი პერიოდის რუსული მასონობის ისტორია. მაგრამ სუკის საიდუმლო არქივების გახსნის შემდეგ აღმოჩნდა, რომ 1920-35 წლებში საბჭოთა კავშირში საკმაოდ სერიოზული მასონური ორგანიზაციები არსებობდა. მასონური ისტორიის მკვლევარებმა, მათ შორის ვიქტორ ბრანევემა აღმოაჩინა უამრავი საინტერესო ფაქტი რუსეთში იუდამასონთა კლანური სისტემის არსებობისა, რომელსაც ბოლო მოუღო 30-იანი წლების სტალინურმა ტერორმა. ავტორის განცხადებით, იოსებ სტალინმა 1918 წლიდან იცოდა ებრაელთა მზაკვრული გეგმები მსოფლიო იუდაური მთავრობის შექმნის შესახებ, ასევე ტროცკისტული გუნდის ფარული მიზნები, თუმცა ებრაელ მასონთა ლიდერის ვლადიმერ ლენინის გარდაცვალების შემდეგ, მას არ შესწევდა ძალები ერთიანი დარტყმით გაენადგურებინა ტროცკისტული ხრევა. ამიტომ წლების მანძილზე სტალინმა ეტაპობრივად შესძლო ამ საშინელი მონსტრის მოშორება და რუსეთი კიდო-მასონური უღლისაგან იხსნა.

მხოლოდ 90-იანი წლების მეორე ნახევარში გახდა ცნობილი სიმართლე სტალინური რეპრესიებისა, გაუთავებული დაკითხვები, დახვრეტები, გადასახლებები, რომლებიც მიმართული იყო მასონური მეტასტაზების გასანადგურებლად, თუმცა უნდა აღინიშნოს, რომ ამ ფართო მასშტაბიან დაშქრობას ასიათასობით უდანაშაულო ხალხის სიცოცხლე შეეწირა. სტალინი შეებრძოლა „უხამშობლო კოსმოპოლიტ ტროცკისტებს“, და მასონური დასაყვლეთის აგენტებს, ამ ბრძოლის შედეგები საკმაოდ მძიმე იყო საბჭოთა ხალხისათვის, „გარდაქმნის“ შემდგომ, როდესაც პრომასონური

ორიენტაციის მქონე მიხელ გორბანოვის მოღალატე მთავრობამ რუსეთი კიდევ ერთხელ გაყიდა, ცნობილმა რუსმა ისტორიკოსმა ფ. ივანოვმა დიდი ტრიბუნიდან ისტორიული სიტყვები წარმოთქვა: 'აი შედეგი, იმ სამაგიეროს

გადახდისა, რაც სიონდემოკრატიულმა მსოფ-
ლით მთავრობამ იოსებ სტალინს და რუსეთს
გადაუხადა”.

ხვეწ ვერ ვიტყვი, იმას, რომ სტალი-
ნური ტერორის შემდეგ, საბჭოთა კავშირში
მასონობა ძირფესვიანად ამოიკვეთა, უბრალო-
დ მასონებმა გამოიყენეს საუკუნეების მან-
ძილზე შემუშავებული კონსპერაციის უზალო
სტრატეგია, ისინი გადავიდნენ იატაკქვეშეთ-
ში და მხოლოდ გორბაჩოვ-ელცინის ანტი-
ეროვნული პოლიტიკის ფონზე გადააგდეს საკ-
უთარი ნიღბები და დაუფარავად სააშკარაოზე
გამოვიდნენ.

ლევ ტროცკი. 1918 წელი

რუსი აკადემიკოსის ნიკოლოზ ლიხ-
ანგვის თქმით, დღეს უკვე უდავოა ის ფაქტი, რომ 1917 წელს ბოლშევიზმის
იდეოლოგები საკმაოდ მჭიდრო კავშირში იყვნენ რუს მასონებთან, იმ პერი-
ოდის ბევრი მკვლევარი ორ ანტიქრისტიანულ ძალას ერთ მასადაც კი
მიიხვედა. იგივე აზრის იყო მართლმადიდებელი ეკლესია, რომელსაც სწორედ
უშუალო ჩარევით ყველაზე მძიმედ შეეხო ბოლშევიზმის სისხლიანი ტერ-
ორი. საზღვარგარეთ არსებული რუსული მართლმადიდებელი ეკლესიის
მიტროპოლიტის ანტონის თქმით: “მასონურმა ბნელმა ხელმა მთავარი
მონაწილეობა მიიღო მართლმადიდებელი რუსეთის განადგურებაში, სწორედ
მათ მიერ გამოზრდილმა წითელ აფთართა ხროვებმა მოსპეს მართლმა-
დიდებელი რუსი ადამიანის სული, რაც შეეხება ურიებს რომლებიც არიან
ქვაკუთხედი წარმონაქმნისა, მათ ყველაფერი გააკეთეს იმიტათვის, რომ ქრის-
ტიანობა ამოეძრიკვით რუსეთში და განეხორციელებინათ საუკუნოვანი
ჩანაფიქრი, ებატონათ მთელს მსოფლიოზე”.

1917 წელს, რუსული მასონობა, რომელიც პეტრე I-ის ეპოქიდან რევ-
ოლუციამდე ეწეოდა აქტიურ ანტიმართლმადიდებლურ, ანტიმონარქიულ
პოლიტიკას, რაც გამოიხატა უპირველეს ყოვლისა 1825 წლის დეკაბრისტე-
ბის აჯანყებაში, მაინც ატარებდა ლიბერალურ სახეს და ძირითადად ელ-
იტარულ წრეებში არსებული ლიტერატურული წრეებით შემოიფარგლებო-
და, შეიცვალა ყველაზე უფრო აგრესიული და რადიკალური წითელი
ოუდა-მასონური დაჯგუფებით, რომელსაც ხელმძღვანელობდნენ ლენინი და
ლევ ტროცკი, მათ გვერდით იდგნენ როზენფელდი, ზინოვიევი, პარუცხონი,

რადეკი, ლიტვინოვი. აღნიშნულ ჯგუფს გერმანელი მასონებისკენ დაფიქსირებული ქვეყანაში ანტიმონარქიული მოძრაობის დაწევა, გამარჯვების შემთხვევაში,

წითელი ტერორისა და ათეიზმის იდეოლოგები.
მოსკოვი 1918 წელი

ქრისტიანობის განადგურება, ნაციონალისტური შეხედულებების აღმოფხვრა, 'ველიკოდერჟავის' იდეის საბოლოო მოსპობა, ოჯახის ინსტიტუტის და ისტორიული ტრადიციების ლიკვიდაცია.

1930 წელს, საბჭოთა რუსეთი ხდება მასონური პრინციპების გამტარებელი შესახებმწიფო, სადაც სრულფასოვანი შეტევა უპირველესყოვლისა გამ-

იხნულია ქრისტიანული ეკლესიის წინაარმდეგ. მასონთა იმ პერიოდის სოციალისტური იდეები, ისევე როგორც თვით 'თავისუფალ ქვისძილელთა' ფსევდო თავისუფლების პროპაგანდა, იყო ნაშიერი იმ ბნელი და საშიშელი ძალისა, რომელსაც თაღმუდისტ-კაბალისტები წარმოადგენდნენ.

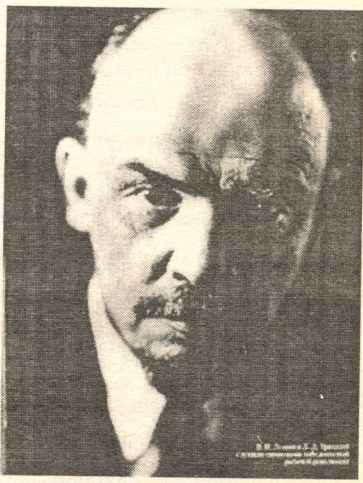
1989 წელს რუსულ პრესაში საკმაოდ ვრცლად გაშუქდა რუსი მკვლევარისა და ისტორიკოსის ალექსანდრე ვონოგრადოვის წერილი, რომელიც ეხებოდა სუკ-ის საიდუმლო არქივებში მოძებნილ ერთ ფაქტს, იგი ასახავდა მასონური ლოჟის – 'საფრანგეთის დიდი აღმოსავლეთი' მჭიდრო კავშირებს ანტიმონარქიული გადატრიალების ლიდერებთან ლევ ტროცკისთან, კარლ რადეკთან და ნიკოლოზ ბუხარინთან, გარდა ამისა ისტორიულ დოკუმენტში ნახსენებია მასონური ლოჟა – 'არ ე. ტრავაი', რომლის წევრიც იყო ვლადიმერ ლენინი და ზინონიევი. აღნიშნულ გამოძიებას მოჰყვა საკმაოდ სკანდალური მასალების ამოტივტივება, მათ შორის ყველაზე უფრო დიდ ინტერესს იწვევს ეგრეთ წოდებული – 'კრემლის ლოჟის' არსებობა, რომლის ჩამოყალიბებაც მე-XX საუკუნის 20-იანი წლებით თარიღდება.

ფ. ივანოვის თქმით, რომელიც ძირითადად საზღვარგარეთ მოძიებულ პირველწყაროებს ეყრდნობა, აღნიშნავს, რომ 20-იან წლების მეორე ნახევარში მასონურ წრეებში ცნობილი იყო ორი უძლიერესი სატ. ისტორ-მასონ-

ნური ლოქის არსებობა; ეს იყო – კრემლის ლოქა და კროპოტინსკის მუზეუმში არსებული გერმანული წესდების ლოქა. ივანოვი ასახელებს 'კრემლის ლოქის' დიდ მაგისტრსაც, ის ყოფილა კარლ რადეკი. პარიზის არქივებში, სადაც რუსმა ისტორიკოსებმა მხოლოდ 1993-94 წლებში შეაღწიეს, აღმოჩენილია კარლ რადეკის წერილი ამერიკელ კოლეგებთან, სადაც დიდი მაგისტრი სოხოვს ამერიკელ მასონებს ზეგაეღუნა იქონიონ პრეზიდენტ რუზველტზე. რათა მან დიპლომატიურად აღიაროს საბჭოთა კავშირი: წერილი თარიღდება 1930 წლით.

აღნიშნულ თემასთან დაკავშირებით, ყურადღებას იპყრობს იუგოსლავიელი ისტორიკოსის ზ. ნენეზიჩის წიგნის – 'მასონები იუგოსლავიაში'; ერთი მცირე ამონარიდი, სადაც ავტორი ხაზს უსმევს საბჭოთა ავიაციის მარშლის ტუხანევისკის ვიზიტს 1931 წელს, რომის ერთ-ერთ მასონურ ლოქაში, სადაც შედგა საბჭოთა მაღალხინოსანის შეხვედრა იტალიის მასონების წამყვან ფიგურებთან. იმავე პუბლიკაციიდან, რომელსაც გვიდასტურებს ვ. ივანოვიც ირკვევა, რომ 'კრემლის ლოქის' სრულფასოვანი წევრი ყოფილა, ცნობილი საბჭოთა ჩეისტი, 'ნკვდ'-ს მე-9 განყოფილების უფროსი გლებ ივანესძე ბოკია. მოგვიანებით გაირკვა რომ იგი ლოქაში ირიცხებოდა 1919 წლიდან; აღსანიშნავია რომ ზემოთ ხსენებულმა პიროვნებამ ტროცკისტული გუნდის სამწევრო ხვედრი გაიზიარა, იგი 1937 წელს სტალინური რეპრესიების მსხვერპლი გახდა.

კრემლის ლოქამ, რომლის გარშემოც დღესაც მიმდინარეობს ისტორიული ხასიათის კვლევა-ძიება, არსებობა შეწყვიტა 1937 წელს; რა თქმა უნდა ყოველივე დიდი ბელადის უშუალო ჩარევით მოხდა. იუგოსლავიელი ისტორიკოსი ნანეზიჩი სტალინს – 'ღმერთის მათრახს' უწოდებს, რომელიც მიმართული იყო კიდო-მასონური ბირთვის წინააღმდეგ. ავტორის თქმით, სტალინმა აღმნიშნული დაჯგუფების წინააღმდეგ ძალების მოკრეფა უკვე 1930 წელს დაიწყო, როდესაც საბჭოთა სამხედრო და პოლიტიკურმა ლიდერებმა საზღ-

ვარგარეთ ვიზიტებს მოუმატეს, რომლებიც საკმაოდ საუკვლო ხასიათს ატარებდნენ, საიდუმლო დახვეწვის სამსახურის მონაცემებით, სტალინი თვით "ნკვდ"-საც აკონტროლებდა, მისთვის ცნობილი იყო ბოკიას ფარული გეგმებიც, რომელიც უშუალოდ დასავლეთიდან იმართებოდა. თავდაცვის მიზნით სტალინმა შექმნა ახალგაზრდა საბჭოთა პოლიტიკურ ლიდერთა დაჯგუფება, რომელმაც საბოლოოდ ლენინურ-ტროცკისტულ გუნდის სრული ლიკვიდაცია მოახდინა. სწორედ აღნიშნულ მოვლენებს უნდა მივაწეროთ მარშალ ტუხახევსკის გასამართლება და დახვეწა; თუმცა საგამომძიებო ოქმებს შესწავლისას ირკვევა, რომ მას აბსოლიტურად სხვა ბრალდება წაუყენეს. ივანოვის მტკიცებით სტალინს არ სურდა ფარული გამოძიების სააშკარაოზე გამოტანა, ამიტომ იგი იძულებული იყო წლების მანძილზე აეტანა მოღალატე კოსმოპოლიტთა მთელი კოჰორტა, რომელიც ეტაპობრივად სისხლიანი თვითღინებით გაანადგურა.

ნიკოლოზ ბუხარინი. სანქტ-პეტერბურგი 1923 წელი.

მე-XX საუკუნის

პირველ მეოთხედში რუსეთში შეიქმნა 11 საკმაოდ ძლიერი და ორგანიზირებული მასონური ლოკა და ორგანიზაცია, ევროპიდან მართული ლოკების ძირითადი საქმიანობა იყო ანტი-მონარქიული მოძრაობების ორგანიზაცია, რასაც მათ პირნათლად გაართვეს

"ტროცკის ლოკის" საპატრონო წევრები

თავი; 1917 წლის ოქტომბერში რევოლუციის შედეგ მათ სტრატეგია შეცვალეს და ბოლშევიკების გვერდით 'ხალხთა მოძავალ კეთილდღეობაზე დაიწვეს ზრუნვა.' თუმცა ამ ცრუ მისიამ შედეგი ვერ გამოიღო და მათი დიდი ნაწილი განუკითხავი ტერორის მსხვერპლი გახდა.

ზემოთ ნახსენებ ღოუებს შორის აღსანიშნავია, 'ერთიან მშრომელთა სამხმ', 'მარტინისტების ორდენი', 'წმინდა გრაილის ორდენი', 'რუსული ავტონომიური მასონობა', 'ადგომა', 'ჰილფერნაკი', 'ჰემმარიტი მსახურების სამხმ', 'სინათლის ორდენი', 'სულის ორდენი', 'ტამპლიერების და როზენკრუციელების ორდენი', ჩამოთვლილი ორგანიზაციებიდან პირველი რვა მდებარეობდა. ლენინგრადში, სინათლის ორდენი მოსკოვში, სულის ორდენი და როზენკრუციერთა ტამპლიერების ორდენი ნიჟნი ნოვგოროდში. აღსანიშნავია 'რუსული ავტონომიური მასონების' ფილიალები, რომელთაგან ერთ-ერთი - 'ცეცხლიანი მტრედის ორდენი' მდებარეობდა თბილისში.

საიდუმლო არქივების დეტალური შესწავლისას გაირკვა, რომ მარტინისტთა ორდენი, წარმოშობით იყო უძველესი ღოუა და სათავეს დეკაბრისტთა პერიოდიდან იღებდა. 30-იანი წლებში ორდენი იატაკქვეშეთში გადავიდა, თუმცა სრული კონსპირაცია ვერ შეძლო და საბოლოოდ დაიშალა, აქვე აღვნიშნეთ, რომ ორდენის რეანიმაცია 1992 წელს ბორის ელცინის უშუალო ხელშეწყობით მოხდა.

1922 წლის აგვისტოში ფრანგი მასონების ინიციატივით, რუსეთში შეიქმნა 'მარტინისტთა ორდენის' შვილობილი, აბსოლიტურად დამოუკიდებელი ორგანიზაცია - 'ასტრეს დიდი ღოუა', რომლის გენერალური მდივანი გახდებოდა რუსი მასონი ბორის ასტრამოვი. გამომდინარე იქიდან, რომ ორდენი

„მარტინისტების“ ორდენის სიმბოლოები

მჭიდრო კავშირში იყო დასავლეთთან, იგი მაშინვე პოლიტიკური ზეგავლენის ქვეშ მოექცა, 1925 წელს ორგანიზაციაში შიდა განხეთქილებამ იზინა თავი, რაც გამოწვეული იყო ასტრომოვის კავშირითა მთავრობის მაღალ წინოსნებთან. ორდენის წევრები გენერალურ მდივანს ადანაშაულებდნენ დალატში და კრემლის აგენტურასთან ფარულ ურთიერთობებში.

*ავიაციის მარშალი ტუხაჩევსკი.
მოსკოვი 1928 წელი*

სუკი-ს საიდუმლო არქივებში დღემდე ინახება წერილი რომელიც ბორის ასტრამოვმა 1926 წლის 11 თებერვალს მისწერა სტალინს, ცნობილი მასონი, ბელადს სამეთაურო ცვლილებებისაკენ მოუწოდებს და მმართველობითი სისტემის წითელი მასონობით შეცვლას სთხოვს.

ვ. ივანოვი გაკვირვებას გამოთქვამს იმ ფაქტთან დაკავშირებით, რომ ასტრამოვი მხოლოდ სამი წლით გადაასახლეს ურალში, რუსი ისტორიკოსის აზრით, ბორის ასტრომოვის მიმართ, მთავრობამ იმიტომ გამოიხინა რბილი დამოკიდებულება, რომ მათთან იგი აქტიურად თანამშრომლობდა. სწორედ ასტრამოვის ჩვენებით დააკავეს "მარტინისტების ორდენის" ხელმძღვანელი ო. მებესი, ასევე ცნობილი მასონები: ვ. გრედინგერი, მ. ნესტიაროვი, ალექსანდრე გოშერონ-დელიაფოსი, რომელიც "წმინდა გრაალის ორდენის" მაგისტრი იყო. იმავე ბორის ასტრანოვის 1926 წლის 18 ივნისის ჩვენებით, განხორციელდა "ლენინგრადელ ძმათა" დაპატიმრება, მათ შორის მისტიკურ-ფილოსოფიური ორდენის დამაარსებლის ა. დელაფოსის.

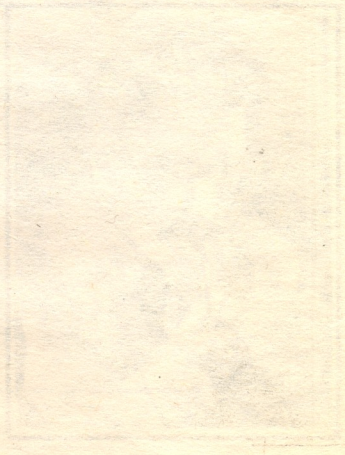
მე-XX საუკუნის 20-იანი წლების ბოლოსათვის, უიღო-მასონურ ორანიზაციებსა და ლოკებს უმძიმესი დრო დაუდგა, ბოლშევიკური

ანარქიის პერიოდში შექმნილმა მასონურმა კასტამ ვერ გაამართლა, რადგან ორდენებში თავი იჩინა დალატმა და ბოლშევიკურ მთავრობასთან სწრაფი კავშირებმა.

1926-28 წლებში გაუსამართლებლად დახოცეს მასონური ელიტის მღალახინოსანი წევრები, კრასინი, სკვარცოვ-სტეპანოვი, სოკოლოვი, კოზლოვსკი, 1929 წელს დახვრიტეს ფონ მეკკი და მანუალომა, 1933-34 წ სერედა და ლუნაჩარსკი, 1939-1940-ში სკობოლევი ბოკია, დჯუნკოვსკი და გრომანი.

სტალინის ჩამოყალიბებულმა დაცვის სისტემამ სრულფასოვნად გაამართლა, 1939 წლისათვის ლიკვიდირებული იყო თითქმის ყველა მსხვილი ბოლშევიკურ-მასონურ-ანარქისტული ორგანიზაცია თუ ორდენი. მიუხედავად იმისა, რომ საბჭოთა რუსეთი იმყოფებოდა უმძიმეს ეკონომიკურ და პოლიტიკურ მდგომარეობაში, მან მაინც შესძლო მასონური დასავლეთის აგრესიის აცილება, რაც უპირველასყოველისა იოსებ სტალინისა და მისი გუნდის სტრატეგიაზე შეტყვევებს. აქვე აღსანიშნავია 1927 წლის სასამართლო პროცესი როზენკრეცერებზე, რომელიც დაახლოებით ორი წელი გრძელდებოდა. ნეკლ-ს საარქივო მასალიდან ვიგებთ, რომ 1937 წელს გაუსამართლებლად დახვრიტეს როზენკრიცერთა ორდენის ხელმძღვანელი ბ. ზუბანიკი თავის 30-მდე თანამოაზრესთან. ასევე პროფესორი არხანგელსკი, რომელმაც სმოლენსკში ჩამოაყალიბა როზენკრეცერთა ჭეშმარიტი საქმის ორდენი. იმავე მასალებიდან ირკვევა, რომ 1938 წელს დახვრიტეს რუსი ნეოტამპლერების ორდენის მაგისტრი ლევ ბერევი.

300-თა კომიტეტი

აღნიშნული პოლიტიკური ორგანიზაციის დახასიათება ჩვენი კრებულის პირველ ტომში შემოგთავაზეთ, ამჯერად კი უფრო დაწვრილებით განვიხილავთ მათ ადგილს მსოფლიო გლობალიზაციის ფონზე, მიზნებსა და პოლიტიკურ სტრატეგიას.

მათი დებულებები შემდეგია:

1) დაამყარონ ერთიანი მსოფლიო მმართველობა, გაერთიანებული ეკლესიითა და უფლადი სისტემით, აღსანიშნავია, რომ პროგრამამ, ერთიანი ეკლესიის შექმნით მუშაობა დაიწყო ჯერ კიდევ 1920-30 წლებში (გავიხსენოთ ობნოვლენცების ეკლესია რუსეთში).

2) საბოლოოდ გაანადგურონ ნაციონალური თვითშეგნება.

3) ეტაპობრივად დაშალონ ქრისტიანული ეკლესია (განსაკუთრებით მართლმადიდებელი აღმსარებლობით) და გადააქციონ რიგით სექტანტურ მიმდინარეობად.

4) მოახდინონ თითოეული ადამიანის კონტროლი – ტექნოტრონიკის პროგრამით, რაც ითვალისწინებს მსოფლიო მოსახლეობის, დანომრილ ბიორობოტებად გადაქცევას.

5) გაანადგურონ განვითარებადი ქვეყნების მძიმე ინდუსტრია, რის შემდეგაც, მათი ეკონომიკა დამოკიდებული იქნება მსოფლიო ცენტრის ოლიგარქთა ინტერესებზე.

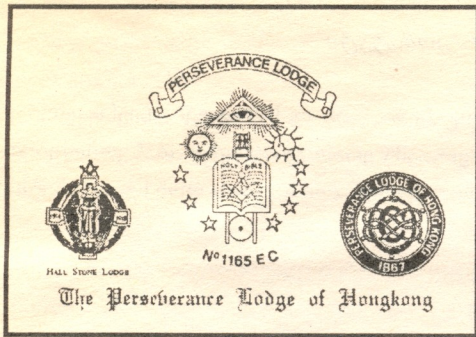
6) ნარკოტიკებისა და პორნოგრაფიის ლეგალიზაცია.

7) მსოფლიოს უდიდეს ქალაქებში მოსახლეობის შემცირება პულ პოტის პროგრამით. (აღნიშნული რეჟიმით ხდებოდა კომბოჯის მოსახლეობის კონტროლი).

ლიჩო ჯელი. „რომის კლუბისა“ და იტალიაში „წითელი ბრიგადების“ ერთ-ერთი ორგანიზატორი

300-თა კომიტეტის ერთ-ერთი პოლიტიკური სიმბოლო

8) ყველანაირი სამეცნიერო სამუშაოების შეწყვეტა, გარდა იმ გამოკვლევებისა, რომელსაც კომიტეტი ჩათვლის საჭიროდ.

9) მცირე ერთა მორალური განადგურება და შშრომელთა კლასის ნიჰილისტურ მასად გადაქცევა, რითაც ამჟამად დაკავებულია ისეთი ელიტარული მასონური დაჯგუფება, როგორიცაა 'რომის კლუბი'.

10) არ დაუშვან ერთა თვითგანვითარება და საბოლოო დამოუკიდებლობა, ამისათვის აუცილებელია მოხდინონ ხელოვნურად შემზადებული პოლიტიკური კრიზისები, რომელთა მართვის სადავეებს თვით კომიტეტი გააკონტროლებს.

11) შეიქმნას რაც შეიძლება მეტი რელიგიურ-პოლიტიკური კულტი, რითაც ადამიანები დაივიწყებენ ჭეშმარიტ ღმერთს და უთაყვანებლად ხელოვნურად შექმნილ კერპებს.

12) გლობალური მასშტაბით მოხდეს – 'რელიგიური თავისუფლების' იდეის აგიტაცია, რომელიც მომდინარეობს იეზუიტთა თავისუფალი იდეოლოგიის დოქტრინიდან, რომელმაც ასახვა ჰპოვა პროკომუნისტური მოძრაობის მარია კნოლის მისიის (Many Knoll Mision) სახით.

13) მსოფლიო ეკონომიკაში საყოველთაო კრიზისის შექმნა, რაც გამოიწვევს საერთაშორისო პოლიტიკურ ქაოსს.

14) საყოველთაო დახმარება გაეწიოს ისეთ ორგანიზაციებს, როგორიცაა გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია, მსოფლიო სავალუტო ფონდი, მსოფლიო ბანკი, ასევე მათდაქვემდებარებაში მყოფ ყველა მცირე გაერთიანებებს.

15) საყოველთაო აგენტურის აპარატის შექმნა, რაც ითვალისწინებს 'მეხუთე კოლონის' დაჯგუფებათა ჩამოყალიბებას მსოფლიოს თითქმის ყველა ქვეყანაში. ასევე დივერსიისა და შპიონაჟის საერთაშორისო ქსელის დაკომპლექტებას, რაც ხელს შეუწყობს კომიტეტის სრულფასოვან მუშაობას.

1969 წელს, 300-თა კომიტეტის ხელმძღვანელობით, შეიქმნა ჯგუფი U-6-SIS, რომელიც სპეცმომზადებას გადიოდა დიდი ბრიტანეთის დაზვერვის

საიდუმლო ბაზაზე, სწორედ იქ კომიტეტის მესვეურთა მიერ ამხალაუბრებმა აითოლა პომეინს, რომლის ჩამოყალიბებაშიც გადამწყვეტი როლი ითამაშეს მუსულმანური ფუნდამენტალიზმის ისეთმა ცენტრებმა როგორცაა – სრულიად ამერიკელთა მუსულმანური ასოციაცია. აღსანიშნავია, რომ 300 კომიტეტის იმავე ჯგუფის მიერ მზადდებოდა „დემოკრატიული რუსეთის“ პირველი პრეზიდენტი – ბორის ელცინი, რომელიც პრეზიდენტობის პოსტზე დანიშნვის შემდეგაც, უშუალო დირექტივებს U-6-SIS-იდან იღებდა.

300-თა კომიტეტის დახასიათებისას, არ შეიძლება არ აღინიშნოს მისი მჭიდრო კავშირები – რომის კლუბთან, რამაც ფაქტობრივად შექმნა მე-XX საუკუნის ელიტარული მასონური ორდენების სახე.

რაც შეეხება რომის კლუბს, მის ისტორიულ დახასიათებას ჩვენ შემდგომ გამოცემებში შემოვთავაზებთ, აქ კი ერთს აღვნიშნავთ, რომის კლუბმა 300-თა კომიტეტისგან განსხვავებით, რომელიც ძირითადად პოლიტიკური ინტრიგებისა და ფსევდოოპოზიციური დაჯგუფებების შექმნით იყო დაკავებული, უდიდესი როლი ითამაშა მსოფლიოს ექსტრემიზმის ჩამოყალიბებაში, აქ იგულისხმება, ირან-ერაყის, ინდოეთ-პაკისტანის, სერბია-ხორვატიის კონფლიქტები, ასევე ქარიზმატულად განწყობილი ფუნდამენტალისტთა არმიების შექმნა, რომლებიც დღესაც ბრძოლობენ სიონისტური

ისრაელის დასაცავად. რომის კლუბი“ გახლავთ ავტორი იმ ცრუ რელიგიური იდეისა, რომელიც მოგვიანებით დაერქვა “მართალ ქრისტიანთა ომები ერაყში“ ასევე “დევნილ მუსულმანთა“ განმათავისუფლებელი ომები ბალკანეთში.

აღნიშნულ ბოროტმოქმედებებს, 300-თა კომიტეტი მხარს უჭერდა საკუთარ ბაზაზე ჩამოყალიბებული, ეგრეთ წოდებული “კონფლიქტოლოგიური ცენტრის“ აქტიური საქმიანობით, რაც გამოიხატებოდა რელიგიური სეპარატიზმით გაუღენთილი ორდენების შექმნით.

300-თა კომიტეტმა, ისევე როგორც რომის კლუბმა, ამერიკელი მასონებისათვის გაწეული უდიდესი დახმარებისათვის, მიიღეს პირადი კაპიტული, (რეზიდენცია) რომელიც განლაგებულია ვაშინგტონში. კომიტეტის საქმიანობა დაფუძნებული

დევიდ როკფელერი

ლია უდიდეს ბიუროკრატიულ აპარატზე, რომლის შემადგენლობაში ^{შეიქმნა} ასობით ოფიციალური ორგანიზაცია და კერძო ბიზნესის წარმომადგენე-

გაბრიელ კვიციანი

ლი. მათ შორის აღსანიშნავია: მარშალის ფონდის ფუძემდებელი გერმანიაში, დევიდ როკფელერი, რომელიც პარალელურად განაგებს – Chase Manhattan Bank-ს, ასევე გაბრიელ ჰეიგი, პრესტიჟული – Hanover Trvst and Finance Corporation-დან; მილტონ კაცი ფორდის ფონდიდან; ვილი ბრანტი სოციალისტური ინტერნაციონალის წარმომადგენელი; ირვინგ ბლესტოუნი – ‘გაერთიანებული საავტომობილო საწარმოო კორპორაციის’ ვიცეპრეზიდენტი; ტომას ჰაუზი – კარნეგის ფონდის ერთ-ერთი ფუძემდებელი.

ზემოთ ჩამოთვლილ მასონურ კასტაში არსანიშნავია 300-თა კომიტეტის ისეთი წევრი, როგორცაა რიჩარდ გარდნერი, იგი სპეციალური მისიით გაიგზავნა რომში, სადაც დაუახლოვდა ვენეციის ‘შავი არისტოკრატიის’ წარმომადგენლებს და ‘რომის კლუბის’ დახმარებით,

ვენეციელი მასონები თეთრ სახლს დაუმეგობრა; მოგვიანებით ანალოგიური მისია შეასრულა აწ განსვენებულმა ევროპელმა მასონმა აკერელ გარიმნმა, რომელიც მშვიდობის მტრულად მოგვევლინა კრემლსა და პენტაგონს შორის, დღესდღეობით აღნიშნულ მისიას ჰენრი კესინჯერი ხელმძღვანელობს.

300-თა კომიტეტის უკეთ წარმოსახენად გთავაზობთ იმ ოფიციალურ ორგანიზაციათა და ინსტიტუტთა სიას, რომლებიც კომიტეტის უშუალო დაქვემდებარების ქვეშ იმყოფებიან:

ინდუსტრიალური დემოკრატიის ლიგა.
(LEAGUE OF INDUSTRIAL DEMOCRACY)

დირექტორი: მაიკლ ნოვაკი, ჯინ კირკპატრიკი, იუჯინ როსტოუ, ირვინ სუალი, ლეინ კინკლანდი.

მიზანი: მშრომელ მასათა და საწარმოო მაგნატებს შორის ურთიერთობის გამწვანება და ბოიკოტირება, პროფკავშირების პოლიტიკური ქაოტირება. თავისუფლების სახლი.

(FREEDOM HOUSE)

რობერტ სტრაუსი

დღეს ჩვენი, კარლ გუბერგის დევიდ კაუფმანი.

მიზანი: მშრომელ მასებში სოციალისტური დეზინფორმაციის შეტანა, რასაც მოჰყვება საყოველთაო გაფიცვები და უმუშევრობა.

შიდა პოლიტიკის კვლევითი ინსტიტუტი
(FOREIGN POLICY RESEARCH INSTITUTE)

რობერტ სტრაუსი პიუპი, მენ ვატენბურგი, ელმო ზუმა.

მიზანი: გლობალური მასშტაბით, კოსმოსის კვლევის პროგრამათა შეჩერება, ასევე NASA-ს დაფინანსების შეწყვეტა.

ამერიკის სოციალ-დემოკრატები
(SOCIAL-DEMOCRATS U.S.A.)

ბაიარს რასტინი,ჯეი ლავსტოუნი,პოვარდ სამუელი,სიდნი ჰუკი.

მიზანი: რადიკალური სოციალიზმის იდეის საყოველთაო გავრცელება მემარცხენე ორიენტაციის პოლიტიკურ დაჯგუფებებში, მეხუთე კოლონის გაერთიანებათა ნეოგლობალური პროგრამებით მომარაგება ყოფილ საბჭოეთის ქვეყნებში.

“სოციალურ ურთიერთობათა ინსტიტუტი“

(INSTITUTE FOR SOCIAL RELATIONS)

პარლანდ კლივლენდი, უილდის პარმონი.

მიზანი: ამერიკის მოსახლეობაში გლობალური იდეების დანერგვა.

“მოქალაქეთა ლიგა“

(THE CITIZENS LEAGVE)

ბარი კომპონერი, იანის ლავსტოუნი, ლაიკონენი.

უილდის პარმონი

საქართველოს
პარლამენტის
ეროვნული
ბიბლიოთეკა

მიზანი: დივერსიული აპარატის აქტიური ხელშეწყობით, სასამართლო საქმეთა აღძვრა განვითარებადი ქვეყნების თავდაცვით სფეროში, განსაკუთრებით თავდაცვით წარმოებაში.

‘ფილიპ რენდოლფის ინსტიტუტი.’

(PHILIP RANDOLPH INSTITUTE)

ჯეკობ შეინკმანი, მერი ფინდლი, ჰარი საულმენი, ტედი შნაიდერი.

მიზანი: სოციალისტური იდეების დანერგვა სტუდენტებში.

‘წრდილატლანტიკური ინსტიტუტის ეკონომიკური კომიტეტი.’

(CENTER FOR THE STUDY OF DEMOCRATIC INSTITUTIONS)

რინარდ ადამსი, რობერტ ჰატჩინსი, აურელიო პენჩი.

მიზანი: ნატო-ს ეკონომიკური პროგრამების ფინანსირება.

‘სოციალურ გამოკვლევათა ინსტიტუტი.’

(INSTITUTE FOR SOCIAL RESEARCH)

დირექტორი: დევიდ კურტ ლევინი, ირვინი ბენი.

მიზანი: განვითარებადი ქვეყნებისათვის დამლუკველი სოციალური პროექტების პროგრამირება და ეკონომიკურ სტრუქტურებში დანერგვა.

‘მეცნიერული პოლიტიკის კვლევითი ცენტრი.’

(SCIENCE POLICY RESEARCH UNIT) დირექტორი: ლილანდ ბრედფორდი,

კენეტ დემი, რონალდ დაფი. მიზანი: მეცნიერულ პოლიტიკაში ევროპული ინტეგრაციის დანერგვა.

პენტაგონის, 300-თა კომიტეტის და ნატოს ვეგით მიმდინარე სამხედრო ოპერაციების ქრონოლოგიური ჩამონათვალი:

1) 1948-1953 წლები – დამსჯელი ოპერაციები ფილიპინელი ხალხის წინააღმდეგ (დაიღუპა რამოდენიმე ათასი ადამიანი).

2) 1950-1953 წლები – მილიონობით ამერიკელი მეომარი შეიჭრა კორეაში. დაიღუპა ასი ათასამდე ადამიანი.

3) 1964-1973 წლები – დამსჯელი ოპერაციები ლაოსში. დაიღუპა ათასამდე ადამიანი.

4) 1964 წელი – სისხლიანი ტერორი პანამაში.

5) 1965-1973 წლები – სამხედრო აგრესია ვიეტნამის წინააღმდეგ. ცხრა წლიანი საომარი მოქმედებების შედეგად დაიღუპა ნახევარი მილიონი ადამიანი.

- 6) 1970 წელი – აგრესია კამბოჯის წინააღმდეგ. დაიდუბა ათასობით მშვიდობიანი მოქალაქე.
- 7) 1982-1983 წლები – დამსჯელი ოპერაციები ლივანში.
- 8) 1983 წელი – სამხედრო ინტერვენცია იორდანიაში. დაიდუბა ასობით ადამიანი.
- 9) 1983 წელი – სამხედრო თავდასხმა ლივიაზე. ტრიპოლის დაბომბვა.
- 10) 1989 წელი – თავდასხმა პანამაზე. დაიდუბა ათასობით ადამიანი.
- 11) 1991 წელი – ფართო მასშტაბიანი საომარი ოპერაციები ერაყში.
- 12) 1992-1993 წელი – სომალის ოკუპაცია. დაიდუბა ათასობით ადამიანი.
- 13) 1999 წელი – სამხედრო აგრესია იუგოსლავიაში. დაიდუბა ათასობით ადამიანი.

ოფიციალური მონაცემებით, პირველი მასონური ლოჟა რუსეთში 1731 წელს შეიქმნა და მას ხელმძღვანელობდა ინგლისელი ჯონ ფალიასი, ათი წლის შემდეგ, ლოჟას სათავეში ჩაუდგა გენერალი – ჯეიმს კეიტი. მისი უშუალო მონაწილეობით, ლოჟა საკმაოდ სწრაფად ვითარდებოდა, მალე ლოჟის წევრები გახდნენ რუსული ელიტისა და არისტოკრატის საუკეთესო წარმომადგენლები.

ლოჟამ, დაარსებისთანავე საკუთარი რეიტინგისა და რეპუტაციის ასამაღლებლად გაავრცელა ცრუ ვერსია, რომლის თანახმადაც, ლოჟის დაარსებას

პეტრე პირველი

ხელი თვით პეტრე I-მა შეეწყო. რაც სრული სიცრუეა. რადგან პეტრეს დროს ანტირუსული იდეოლოგიით გამსჭვალულმა ბევრმა უცხოელმა დატოვა რუსეთი, რაც უშუალოდ, მეფის თავდაცვითი პოლიტიკის ნაყოფი იყო. პეტრე, 1697 წელს ამსტერდამში გაეცნო მასონებს და ჯერ კიდევ მაშინ ჩაწვა თავისუფალი ქვისმთლელო ლოჟების კოსმოპოლიტიურ მისწრაფებებს. სწორედ ამის გამო, პირველი მასონური ლოჟა რუსეთში პეტრეს გარდაცვალების შემდეგ შეიქმნა.

ახსანიშნავია, რომ ჯეიმს კეიტის ანგლო-სლავური ლოჟა ღონღონიდან იმართებოდა და მისი უშუალო ხელმძღვანელი თვით უელსის პრინცი იყო.

თუ მე-XVIII საუკუნის ევროპულ ცხოვრებას გადავხედავთ, დავინახავთ რომ ევროპის მასონურ ლოჟებს თვით ევროპელი მონარქები უდგნენ სათავეში. მაგალითად საფრანგეთში ქვეყნის მთავარ ლოჟას ხელმძღვანელობდა ლუდოვიკ ბურბონი, კლერმონის გრაფი. გერმანიაში ლოჟების პროტექტორი და დიდი მაგისტრი იყო თვით პრუსიის მეფე ფრიდრიხი, რომელიც 1738 წელს მასონთა წევრი გახდა. მის მაგალითს მიბაძა ფრანცისკ I ლოტარინგიის ჰერცოგმა, მოგვიანებით გერმანიის იმპერატორმა. "შვეიციაში,

სამეფო სახლის წევრებმა დაარსეს 'სამეფო მასონური ორდენი', მონარქის თორმეტი ნათესავი იყრიდა თავს.

1775 წელს, ბრაუნშვეიგში შედგა ევროპის მასონურ ღოქათა ერთობლივი კონგრესი, რომელშიც 26 გერმანელი იყრიდა თავს, უამრავ საკითხთა შორის რომლებიც კონგრესზე განიხილეს, იყო საკითხი მართლმადიდებლობის შესახებ. კონგრესის დასრულების შემდეგ, მასონთა ღოქების ემისიებმა დაიწვეს აქტიური ანტირუსული პოლიტიკის გატარება, მათი აღნიშნული კურსი სამწუხაროდ, დღესაც გრძელდება.

აღსანიშნავია, რომ ანტირუსული პოლიტიკის გატარება მასონებმა დაიწყეს ბრაუნშვეიგის კონგრესამდე ორმოცი წლით ადრე, ოღონდ მას არ ჰქონდა კოალიციური ხასიათი და ეტაპობრივი შეტევებით შემოიფარგლებოდა. პირველი ინიციატორები მასონური პოლიტიკური კურსისა იყვნენ პრუსიელები, კერძოდ იმპერატორი ფრიდრიხ II, რომელმაც მასონური ღოქები რუსეთზე ზეგავლენის პოლიტიკურ სფეროებად აქცია.

1738-1744 წლებში ბერლინის ღოქა 'სამი გლობუსი' ამყარებს პირველ კავშირებს ჯონ კეიტის ანგლო-სლავურ ღოქასთან და რამოდენიმე ხნის შემდეგ, საკუთარი კონტროლის ქვეშ აქცევს პეტერბურგის ღოქას. გერმანელი მასონები რუსეთში დამკვიდრების პირველივე ეტაპზე ახორციელებენ მწვავე ანტირუსულ პოლიტიკას და აქტიურ მონაწილეობას

იღებენ 1742 წლის სახელმწიფო გადატრიალებაში, რომლის ინიციატორები პრუსიის გარდა იყვნენ საფრანგეთი და ავსტრია.

ელიზავეტა პეტრე პირველის ასული

ხელისუფლების სათავეში მოვიდა ელიზავეტა პეტრე I-ის ასული, თუმცა მან გამეფების შემდეგ, უარი განაცხადა პრუსიული პოლიტიკის გატარებაზე და მასონური ღოქების შევიწროება დაიწყო. 1747 წელს ელიზავეტას ბრძანებით, დააკავეს გრაფი გოლოვინი, რომელსაც პრუსიელ მასონებთან ანტისახელმწიფოებრივ მოლაპარაკებაში დასდეს ბრალი.

1756 წელს, საიდუმლო კანცელარიის ხელმძღვანელმა ალექსი შუვალოვმა

ელიზავეტას წარუდგინა 35 მასონის სია, რომლებიც რუსული მასონის წევრს მთავარ საყრდენს წარმოადგენდა. მასონთა სიაში თავს იყრიდა რუსული არისტოკრატის ისეთი წარმომადგენლები, როგორებიც იყვნენ გრაფი ვორონცოვები, გალიცინები, შერბატოვები, დაშკოვები, დოლგორუკები, ტრუბეცკოვები, მოროზოვები და სხვა.

ახალგაზრდა სამხედროთა შორის გამოირჩეოდა "შლიახტური" სახმელეთო სარეზერვო კორპუსი, რომელსაც გერმანელი მასონები ედგნენ სათავეში.

გრაფი მიხეილ ვორონცოვი

მე-XVIII საუკუნის 50-იან წლებში, პროგერმანული ორიენტაციის მასონური იდეოლოგია ხდება რუსეთის ხელისუფლების უმაღლესი ეშელონების მთავარმმართველი ძალა. სახელმწიფო აპარატში გამოირჩევა ვიცე-კანცლერი გრაფი მიხეილ ვორონცოვი, მოგვიანებით იმპერატორ პავლე I-ის გამზრდელი და უახლოესი მეგობარი, გარდა ამისა აღსანიშნავია ძმები პანინები, რომლებიც საკმაოდ დიდ ზეგავლენას ახდენდნენ მომავალ იმპერატორზე. გრაფი პანინები ეკუთვნოდნენ ფრიდრიხ II-ის პრუსიულ დოჟას.

ჩვენ უკვე აღვნიშნეთ, რომ ელიზავეტა საკმაოდ დიდი ძალებით ებრძოდა მასონების განვითარებას რუსეთში, მაგრამ იგი უძლეური აღმოჩნდა, რადგან ყველა მისი უერთგულესი ქვეშევრდომი და ფავორიტი მასონთა დოჟის წევრები იყვნენ. მათ შორის აღსანიშნავია მისი მახლი კირილ რაზუმოვსკი, ძმა ალექსანდრე რაზუმოვსკისა, გერმანული ორიენტაციის მასონი, მოგვიანებით სრულიად უკრაინის გეგმანი. მისი ქმრის ადიუტანტი იოსებ ელაგინა, შემდგომში გახდა დოჟის გრისმეისტერი. ელიზავეტას ფავორიტი გრაფი შუვალოვი და ბარონი გენრიხ ჩუდი მსოფლიო მასონიზმის ერთ-ერთი თვალსაჩინო იდეოლოგი.

1769 წელს, ელაგინი ინგლისელ ემისართა მხარდაჭერით ქმნის ანგლო-საქსური ორიენტაციის მასონურ დოჟას პეტერბურგში. მოგვიანებით დოჟას ეწოდა "წმინდა ეკატერინეს დოჟა". 1772 წელს, ელაგინის დოჟა

შევიდა ღონღონის დიდი ღოჯის იურისდიქციაში, თვით იოსებ ელაგინს მიენიჭა "სრულიად რუსეთის პროვინციალური ღოჯის დიდოსტატის" ტიტული.

თანამდებობის მიღების შემდეგ, ელაგინი პეტერბურგში ხსნის ხუთ მასონურ ღოჯას, ამასთან აღსანიშნავია მეცხრე მუზა დაარსდა 1774 წელს, სრული შეთანხმება ჩამოყალიბდა 1771 წელს, ურანია – დაარსდა 1772 წელს და მასონური ღოჯა კლიო, შეიქმნა მოსკოვში 1774 წელს.

გარდა მასონური ღოჯებისა, რომლებიც რუსეთში შეიქმნა და ძირითადად რუსი თავადაზნაურო-

„წმინდა ეკატერინეს“ ღოჯის სიმბოლო

ბით იყო დაკომპლექტებული, პეტერბურგში გაიხსნა ეგრეთ წოდებული კაპიტულები, რომლებიც ევროპული და რუსული ღოჯების საშუაშეგო საზოგადოებრივ სტრუქტურას წარმოადგენდა. ამ რთული სისტემის ორგანიზაციებიდან აღსანიშნავია პეტერბურგის "მკაცრი ჩინის" კაპიტული, რომლის მმართველობითი დირექტივა ტამპლიერთა ორდენის სისტემაზე იყო აგებული. კაპიტულის უმაღლესი პრიორი იყო თავადი ალექსანდრე კურაკინი, მთავარი პრეფექტი – თავადი გაგარინი.

ელაგინის მასონურ ღოჯათა გვერდით, სრულიად საიდუმლოდ და საკმაოდ დიდი ტემპით ვითარდებოდა ეგრეთ წოდებული – "შეიდსაფეხურიანი მასონობა", რომელიც აგებული იყო ცინენდორფულ სისტემაზე. ღოჯებს ხელმძღვანელობდა ბარონი რეიხელი, რომელიც პრუსიის მეფემ ფრიდრიხ II-მ სპეციალური მისიით მიავლინა რუსეთში.

ბარონი რეიხელი პეტერბურგში 1771 წელს დასახლდა და სულ მალე სათავეში ჩაუდგა კადეტთა შლიახტურ კორპუსს, სადაც ახალგაზრდა თაობის მომავალი მასონები იზრდებოდნენ. ამავე წელს, რეიხელმა დედაქალაქში დაარსა პირველი ცინენდორფული სისტემის მასონური ღოჯა, სახელწოდებით – აპოლონი, რომელმაც მხოლოდ ერთი წელი იარსება. მოგვიანებით რეიხელის ინიციატივით, პეტერბურგში შეიქმნა ხუთი მასონური ღოჯა.

ლოჯა „აპოლონის“ მთავარი გერბი

რომელთა სათავეში რუსი თავადები მოექცნენ. მათ შორის აღსანიშნავია თავადი ტრუბეცკოი, რომელიც 1773 წელს ხელმძღვანელობდა მასონურ ლოჯა - 'ჰარპოკრატს'.

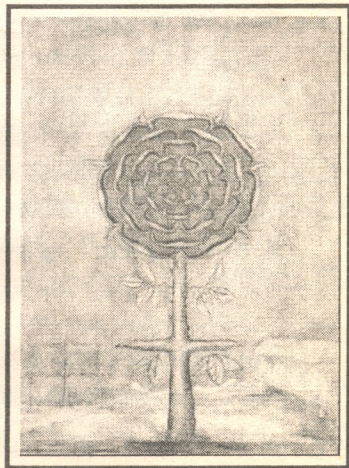
1772 წელს, ბარონმა რეიხელმა დაიწყო ელაგინის ანგლო-სლავური ლოჯების დისკრედიტაცია და მათი სრული იურიდიული ანექსია მოიწადინა. თავდაპირველად ელაგინის ლოჯები ეწინააღმდეგებოდნენ რეიხელის პრუსიულ პლიტიკას, მაგრამ მასონურ ლოჯათა დაპირისპირებაში რეიხელის დაჯგუფება ბევრად უფრო ძლიერი აღმოჩნდა. რეიხელის წარმატებას განაპირობებდა

სამეფო კარის პროგერმანული ორიენტაცია, რისი შედეგიც იყო კეთილგანწყობილი ურთიერთობა ფრიდრიხ II-ის სამეფო სახლთან.

1776 წელს, რეიხელის "შიდა მასონური ომი" სრული წარმატებით დამთავრდა. ბარონმა მიადწია ლოჯათა გაერთიანებას და მათი სახელისუფლო სისტემის ჩამოყალიბებას რეიხელის დაუდალავი შრომითი ყველა რუსული მასონური ლოჯა შევიდა დიდი გერმანული ლოჯის იურისდიქციის ქვეშ.

მოგვიანებით, ბარონმა რეიხელმა გერმანულ მასონებთან შეხვედრისას ხელი მიაწერა პაკეტს, რომელიც ითვალისწინებდა რუსული მასონური ლოჯების ფულადი შემოსავლის ერთი მესამედის ყოველთვიურ გადარიცხვას ბერლინში, რაც შეტყვევებდა რუსული ლოჯების სრულ პოლიტიკურ და ფინანსურ დამოკიდებულებას გერმანიაზე.

გერმანული მასონობის ზეგავლენით, რუსეთში შემოადწიეს სხვადასხვა ტიპის ანტირელიგიური დაჯგუფებებმა, მათ შორის მიუწვდომელი ლიდერობით გამოირჩეულა -

როზენკრეიცერების ორდენი, რომელთა კვროპული ცენტრი ჯერ ბერლინში, მოგვიანებით კი ვენაში დამკვიდრდა.

პირველი რეზენკრეიცერები, რუსეთში მე-XVIII საუკუნის 70-იან წლებში შემოვიდნენ, მათ ხელმძღვანელობდა მასონურ პროვინციულ ლოჟებზე დაქვემდებარებული, ულტრამემარჯვენე მასონური ფრთის წარმომადგენელი ეიგელ შვარცი.

როზენკრეიცერთა რიგები მალე ივსებოდა, მასონთა ორდენის ამ ქვედა ფლანგში თავს იყრიდა ყველანაირი კატეგორიის პოლიტიკური ავანტურისტი და თადლითი, გარდა ამისა სოლიდური მემკვიდრეობის გარეშე დარჩენილი თავადაზნაურობის საკმაოდ დიდი ნაწილი. როზენკრეიცერთა რიგებს ავსებდნენ კრიმინალური ელემენტებიც, მათ შორის დაქირავებული მკვლელები და საშხედრო სამსახურიდან გარიცხული ოფიცრები.

1787 წელს, რუსული და გერმანული როზენკრეიცერთა ორდენების მაკავშირებელი რგოლის ხელმძღვანელად დაინიშნა თავადი ალექსანდრე კუტუზოვი, რამოდენიმე ხნის შემდეგ; იგი ბერლინში გადავიდა საცხოვრებლად, სადაც ორდენის მაგისტრერიუმში აღქიმიის კურსებს გადიოდა. ორი წლის შემდეგ, იგი გარდაიცვალა ბერლინში, საკმაოდ უცნაურ სიტუაციაში.

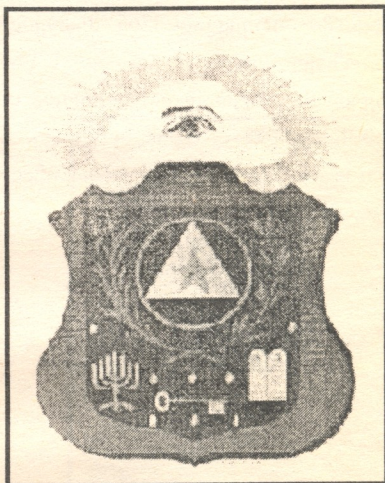
როზენკრეიცერების გარდა, რუსეთში შემოაღწია კიდევ ერთმა საიდუმლო მასონურმა ორგანიზაციამ – მარტინისტების ორდენის სახით. ისინი რუსეთში პირველად 1765 შემოვიდნენ და რამოდენიმე წელიწადში, უკვე სერიოზულ პოლიტიკურ ძალას წარმოადგენდნენ. მარტინისტთა ორდენის პირველ მაგისტრად ითვლებოდა თავადი ალექსანდრე გალიცინი. მარტინიზნის ცენტრად იქცა მოსკოვი, სადაც მასონი კონსპირატორები გრაფ რადიშევის ხელმძღვანელობით, ახადგაზრდა თაობას კოსმოპოლიტურ იდეებს უნერგავდნენ.

მონდიალიზმი ფრანგული სიტყვაა – “le monde” და ნიშნავს “მსოფლიო სინათლეს” (წარმოქმნილი ლათინური სიტყვიდან “mundus”). დღეს-დღეობით მონდიალიზმი წარმოადგენს იმ კოსმოპოლიტური მოძრაობის აღმნიშვნელ ტერმინს, რომელიც ცდილობს მსოფლიოს ყველა ერში წაშალოს ისეთი გრძნობები, როგორიცაა ნაციონალიზმა, პატრიოტიზმი, ტრადიციონალიზმი (le Nouvel Ordre Mondial the New Wew World order) და პლანეტა აქციონ ერთიან მმართველ მასად.

მე-XX საუკუნის 90-წლებში მონდიალიზმის პოლიტიკის გამტარებლებმა აღიტაცეს ნეოკოსმოპოლიტური იდეა “მსოფლიო სახელმწიფოს” შექმნის შესახებ, რომელსაც ეწოდებოდა – “პანგეი”. აღნიშნული აბსურდი ნაადრევად ჩათვალეს ‘თავისუფალ ქვისმთელეთა’ ემისრებმა, მათი თქმით ‘პინგეის’ შექმნამდე აუცილებელია მსოფლიოს დაყოფა ავტონომიურ რეგიონებად, სადაც ეტაპობრივად მოხდება ხალხთა რელიგიური სინთეზი, რომლის წარმატებით დასრულების შემდეგ, შესაძლებელი იქნება ‘მსოფლიოს ზესახელმწიფოს ჩამოყალიბება’.

1998 წელს, გაეროს მაშინდელმა გენერალურმა მდივანმა ხავიერ პერეს დე კუელერმა, ერთ-ერთი ეკოლოგიურ სამიტზე, რომელიც ვაშინგტონში გაიმართა შემდეგი სიტყვებით მიმართა ‘შესაძებ მსოფლიოს’ ქვეყნებს: “დღეს როდესაც მსოფლიო XXI საუკუნეს უახლოვდება, ჩვენ გვინდა მშვიდობა და სრული ურთიერთგაგება, ყოველივე ამის მიღწევა კი შეიძლება მხოლოდ ახლებური აზროვნების ჩამოყალიბებით ახალი გლობალური პატრიოტიზმის იდეით მაზროვნე ხალხთა საზოგადოების შექმნით, მათ ისე დრმად უნდა

„მსოფლიო სინათლის“ თავისუფალ ქვისმთელეთა სიმბოლო

ჰქონდეს გამჯდარი ზემოთ აღნიშნული იდეა გლობალიზმისა, როგორც ადრე ჰქონდათ გრძნობა ნაციონალური პატრიოტიზმისა“. თუ ყურადღებით დავევიწყებთ გაეროს გენერალური მდივნის წარმოებულ ისტორიულ სიტყვას, ადვილად შევამჩნევთ, რომ ბატონი პერეს დე კიელერი სიტყვას – “ნაციონალური პატრიოტიზმს წარსულ დროში მოიხსენებს, და მსოფლიო ცივილიზაციას დაუფარავად საყოველთაო გლობალიზაციისაკენ მოუწოდებს.

რუსი ისტორიკოსი ალექსანდრე ვოლკოგნოვი, რომელიც წლების მანძილზე იკვლევს მასონური ცივილიზაციის ამ ახალ იქედნურ ნაშიერს, რომელსაც მონდიალიზმს ვეძახით, აღნიშნავს: “მე-XX საუკუნეში გაეროს ვით მსოფლიოში უამრავი უარყოფითი და ტენდენციური მოძრაობა და იდეა წარმოიშვა, მათ რიცხვს თამამად მივაკუთვნებ ე.წ. მონდიალიზმს; რომელიც არის პირდაპირი გზა პოლიტიკური ეკუმენიზმისა. რაც შეეხება კოსმოპოლიტურ ტერმინს – ‘გლობალური ნაციონალიზმი’, ეს არის ტოტალიტარული რეჟიმის დამყარების პირველი ფარული გზა, როდესაც წინარე საუკუნეებში გამოყენებული ძალისმიერი მეთოდები შეცვლილია იდეოლოგიური ხეწოდის საშუალებებზე. ‘გლობალური პატრიოტიზმი’ არის ცრუ და არარეალური ცნება, რომელიც ნეოფაშისტური ძალის გარეშე შეუძლებელია მიიღოს პლანეტის საზოგადოებამ“.

მასონები დღეს უკვე დაუფარავად ყოველგვარი კონსპირაციის გარეშე აღნიშნავენ, რომ მათი მიზნები საყოველთაოა, აქედან გამომდინარე მასონური ორგანიზაციები მსოფლიოს ყველა ქვეყანაში თითქმის ერთიანი აქტიურობით მოქმედებენ. ამის დასტურად მოვიყვანოთ ცნობილი წინელი ასტროფიზიკოსის “წინელ სახაროვად“ წოდებული – ჟან ლიხეი-ის სიტყვებს:

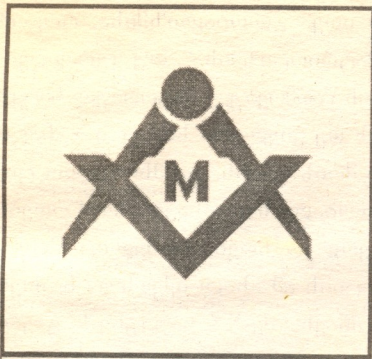
“ზვენ უნდა შევეწინააღმდეგოდ პატრიოტიზმს, რადგან დროის შეუჩერებელ დინებასთან მიმართებაში იგი უკვე საკმაოდ საშიში ძალა ხდება და ვეღარ ვტყვა თანამედროვე მსოფლიოს ჩარჩოებში.

1986 წელს, მსოფლიო მასონთა პატრიციუსმა გენრი კისინჯერმა მონდიალიზმი მიიხნია ერთ-ერთ უძლიერეს იარაღად გლობალური

მასონები ბერძნულ ეკლესიასთან ალიანსს აღწევენ

მასონთა მიერ შემუშავებული მონღოლიზმის ერთ-ერთი სიმბოლო

იდეოლოგიის შესაცვლელად, თავისი მმართველაში ცნობილმა მასონმა ხაზი გაუსვა მონღოლიზმის მიზნების საყოველთაო ხასიათს. აქვე უნდა აღვნიშნოთ რომ "მსოფლიო სინათლე" ანუ მონღოლიზმი თავისი წარმოშობით არ ეკუთვნის მე-XX საუკუნეს და არც გაეროა მისი ნათელია, უბრალოდ ამ ეპოქამ ახლებური სახე მისცა მას და ოფიციალურ კანგლომერატში მოაქცია.

რუსი პუბლიცისტი დავით პუჩკინი, მონღოლიზმის დაბადებად მე-XVIII

საუკუნის საფრანგეთს მიიხრევს. სწორედ იქ "მასონური რევოლუციის" წინა პერიოდში განჩნდა მასონთა გარკვეული ჯგუფი, რომელიც მსოფლიოს გადაკეთებას უსისხლოდ, იდეოლოგიური ბრძოლით აპირებდა. საფრანგეთის რევოლუციის შემდეგ, სწორედ მათი და სხვა მისტიკურ რელიგიური ორგანიზაციების შექმნილია სამ ფერიანი დროშაც, რომელსაც დღემდე ვერ იტანს კათოლიკური ეკლესია. იმავე უსახელო მასონთა ფრთის დამსახურებაა ბოლშევიკთა სისხლიანი ალაში და წმინდა მასონური იდეოლოგიით გაუღნთილი ფსევდოსოციალისტური ფრაზა: 'თავისუფლება, თანასწორობა, ძმობა'.

საუკუნეების მანძილზე მონღოლიზმმა ზრდა განიცადა, აბსურდული იდეებისაგან გაიწმინდა და მე-XX საუკუნისათვის საჭირო წმინდა "მასონური სახე" მიიღო. მარქსისტულ იდეებზე დაყრდნობით 30-იანი წლების მასონ-მონღოლისტებმა "იდეალური მსოფლიოს" პირველი ფანტაგონიური სურათების ხატვა დაიწყეს, იდეოლოგიის გასამყარებლად მათ პლატონიც კი მოიშველიეს და თავისებური ინტერპრეტაციით ახსნეს მისი გამონათქვამი, რომელიც შემდეგნაირად უღერს: 'მწყემსის გარეშე ვერც ცხვრები და ვერც სხვა ცხოველები ვერ იცხოვრებენ, ასევე მონებიც ვერ იცხოვრებენ ბატონების გარეშე'. აღნიშნული ნათქვამით მონღოლისტებმა გლობალური წესრიგით ახსნეს, სადაც პლანეტას ერთი მმართველი მწყემსი უნდა ჰყოლოდა, რომელიც თვითონ გადაწყვიტავდა მსოფლიოს მომავალ ბედს.

გასული საუკუნის 80-იანი წლების ბოლოსათვის, მონღოლისტური დოქტრინის ფუძემდებლებმა, მსოფლიოს შესთავაზეს ახალი ფორმულა კო-

სმოპოლიტური რენესანსის გზაზე, ეს იყო საშუალო დონის ინფორმაციული საზოგადოების“ შექმნა, სადაც მოძველებული უხეში, ზეწოლის (hard) მეთოდები შეიცვალა, ახალი მსუბუქი (soft) ინფორმაციული ხასიათის მეთოდით. აღნიშნული მეთოდი ითვალისწინებს ცრუ მიზანს, რომელიც კითომდა მიმართული იყო მომავალი კაცობრიობის კეთილდღეობისათვის, სინამდვილეში კი ყოველივე მათი საქმიანობა, გაუთავებელი ყრილობები, კონგრესები და სიმპოზიუმები, ეკოლოგიური პროექტები, ჰუმანიტარული ხასიათის დახმარებები, არის სრული სიცრუე, მიმართული მხოლოდ და მხოლოდ “ახალი საზოგადოების“ შესაქმნელად, რომელსაც ცუდი კარგად და ბოროტი კეთილად მოეწვენება.

იმ პერიოდის ევროპაში უამრავი მასონურ-მონდიალისტური მიმართულების არაპოლიტიკური ორგანიზაცია და წრე შეიქმნა, რომლებიც ფსევდოფილოსოფიური მეთოდებით ამტკიცებდნენ საკუთარი კოსმოპოლიტური აზროვნების ჭეშმარიტებას. მათ საკუთარი პოზიციების დასაცავად რელიგიური არგუმენტების მოჭყავდათ, თუმცა იმ ეპოქაში ადრეულმა ეკუმენიზმმა ვერ გაამართლა და სრული კრახი განიცადა. აღნიშნულ მოვლენებს გამოეხმაურა ცნობილი ფრანგი მასონი რენე დუშეტელი: ჩვენ, ახლებური ევროპული სახლის მშენებლობისას ვერ გავთვალეთ მთავარი, ეს არის ხალხის რწმენა, ჩვენ ყველა არსებული სტრატეგიული მეთოდებით გადავეშვით პოლიტიკურ ბრძოლაში, მაგრამ დაგვავიწყდა ის, რომ პოლიტიკას ხალხი ქმნის და ის ხალხი შეიძლება საკმაოდ დოგმა-

ტური იყოს რელიგიასთან მიმართებაში. ამიტომ საჭიროდ მიმანია ახალი რელიგიურ-პოლიტიკური სტრატეგიის შემუშავება, რომელიც ძირითადად აქცენტს გადაიტანს მსოფლიო რელიგიათა უსისხლო დაახლოებაზე, ამის შემდეგ ჩვენ უნდა ვეცადოთ მთავალ თაობებს გლობალური აზროვნების მარცვალად ჩაუსახოთ და ყოველნაირად

შეკრება, სადაც ვატიკანმა ნეოტამპლიერების ორდენთან რელიგიური მონდიალიზმის შექმნის პროექტი განიხილა

მონღიალიზმის ემისრები

დავაშორეთ მოძველებული შეხვედ-
ულებების ჯიუტ და რეკვენ ნა-
ციონალებს.

აღნიშნული თემის ბოლოს,
შევეხოთ მონღიალისტურ
ქვაკეთხედის ყველაზე პრობლემა-
ტურ საკითხს, ეს არის ბრძოლა
მსოფლიოს ძირითად რელიგიებთ-
ან, მათ შორის განსაკუთრებით
მართლმადიდებლურ ეკლესიასთან.
რელიგიურმა მონღიალიზმა საკუ-
თარი იდეების გასაძლიერებლად
და უკეთ წარმოსახენად ნეომარქ-
სისტულ კონცეფციებს მიმართა,
თუმცა ცდა მარქსიზმთან მათი
დაახლოებისა და სინთეზისა
პირველად 20-იანი წლების საბჭო-
თა რუსეთში აღნიშნა. მაშინ
“წითელი მასონების” ღებინის,

ტროცკის, ზინონიევის აქტიური მოქმედებით, მართლმადიდებელი ეკლესია
რელიგიური ეკუმენიზმის ჭაობში იძირებოდა, თუმცა ქრისტეს ჭეშმარიტ
აღმსარებლობას წაშალა არ ეწერა ამასოფლიგან, ეკუმენიზმი რომელიც
კომუნისტრი რეჟიმის დროს პასიურად ვითარდებოდა, ვერ შეძლო ძირ-
ფუესიანად ამოეძირკა მცხოვრის მიერ კლდეზე დაარსებული ეკლესია,
თუმცა კი სერიოზული ზიანი მიაყენა.

რელიგიური მონღიალიზმის, იგივე ეკუმენიზმის აზრით, მსოფლიოს
ყველა რელიგია ერთიანად კარგია, რიც გამოც აუცილებელია მათი
გაერთიანება ერთ სრულ საყოველთაო რელიგიად, რომელმაც უნდა აღი-
აროს მსოფლიოს დიდი არქიტექტორი (ბაფომეტი, სატანა). პირველად
მართლმადიდებელმა ეკლესიამ ოფიციალურად დაგმო რელიგიური მონ-
ღიალიზმი, მოსკოვის 1949 წლის საეკლესიო კრებაზე, კათოლიკებმა შე-
დარებით უფრო ადრე 1928 წელს, რომის პაპ პიი XI დროს.

დღეს მასონები აღარ მალავენ, რომ ეკუმენიზმი მათი შექმნილი
პოლიტიკური შხამია, რომელსაც არაფერი საერთო არა აქვს რელიგია-

სთან, უბრალოდ იგი აუცილებელია, რათა მსოფლიო შეხედეს დიდ ქოტექტორის სახით წარმოდგენილ მასონურ ტრიადას – “იახ-ბუღ-იანუ“-ს, – იაჰვე-ბაალი-ოსირისი (იაჰვე-ში არ იგულისხმება ქრისტიანთა მამადმერთი).

რელიგიური მონდიალიზმის თემას დავასრულებთ ინგლისელი მასონის ჯემს ფუტის სიტყვებით: ჩვენი გამარჯვება ახლოსაა, ჩვენ მივალწვეთ რელიგიურ ერთიანობას, ჩვენ გვერდით სექტანტურ დაჯგუფებათა გარდა დგას ისეთი ძლიერი ძალა, რომელსაც ინტელიგენცია ჰქვია, ეს თვითდაჯერებული უზუნერები საუკუნეების მანძილზე ებრძვიან და ძირს უთხრიან ქრისტიანულ ეკლესიას და ჩვენს დატრიალებულ წისკვილზე ასხამენ წყალს“.

I ნაწილი

სამეფო ოჯახის დაპატიმრებისა და მისი მოწამეობრივი აღსასრულის შესახებ უამრავი წიგნი და ისტორიული ნაშრომი შექმნილა, მაგრამ ცოტას თუ გაუმახვილებია ყურადღება ბოროტმოქმედების რელიგიურ-მისტიკურ ასპექტისათვის. ჩვენ შევეცადეთ მოგვეძებნა ის პირველწყაროები, რომლებიც ყველაზე უფრო დეტალურად ასახავდა მე-XX საუკუნის ყველაზე უფრო საზარელ დანაშაულს, დანაშაულს, რომელიც გამიზნული იყო მართლმადიდებელი სამეფოს წინააღმდეგ.

ადმირალი კალნაიკი. 1918 წელი

აღსანიშნავია, რომ სამეფო ოჯახის მოწამეობრივი სიკვდილის შემდეგ, ქალაქ ეკატერინბურგი სადაც ტყვეობაში ჰყავდათ უკანასკნელი მართლმადიდებელი მონარქი, დაიკავა ადმირალ კალნაიკის თეთრგვარდიელთა სამხედრო შენაერთებმა, რის შემდეგაც დაიწყო საგამომძიებლო საქმე იმ დამნაშავეთა მიმართ, ვინც გადამწყვეტი როლი ითამაშა სამეფო ოჯახის ბარბაროსულ მკვლელობაში. ჩვენს მცირე პუბლიკაციაში ვთავაზობთ აღნიშნულ საგამომძიებლო აქტებს, რომელთა დედნებიც დღეს პარიზის არქივებში ინახება.

1917 წლის თებერვლის რევოლუციის შემდეგ, როგორც ვიცით ხელისუფლება დროებითი მთავრობის ხელში გადავიდა.

რომელთა ძირითად ნაწილსაც პროდასავლური ორიენტაციის მასონური ბირთვი წარმოადგენდა; თავადი დუგოვი, კერენსკი და ჩხენკელი ფრანგულ-გერმანული მასონური ლოჟების წევრები იყვნენ. იმ პერიოდისათვის მოღალატე არისტოკრატთა ჯგუფის ხელშეწყობით, მოხდა მეფის სრული უზურპაცია და მისი ოჯახის განცალკევება, რასაც მოჰყვა ნიკოლოზ II-ის

და უგეგმავი
უმიზნო ვიზიტი
მოგილოვოში,
რაც შეეხება
დედოფალს იგი
იმ დროს იმყოფე
ბოდა სამეფო
რეზიდენცია -
“ცარსკოეში“.

სამხედრო
კომიტეტის ბრძა-
ნებით. 1917 წლის
1 მარტს ნი-
კოლოზ II გაემგ-
ზაურა ‘ცარსკოე-
ში“ სადაც ორი
დღის შემდეგ,
მოხდა მისი ოფი-
ციალური გადა-
დგომა, რომანოვ-
თა სამეფო
ტახტიდან. დროე-
ბითი მთავრობის
მიერ მიღწეული
იყო ყველაზე
მნიშვნელოვანი

ნიკოლოზ მუროვ. 1914 წელი მოსკოვი

გამარჯვება, ანტიმართლმადიდებლური ძალების უშუალო ხელშეწყობით,
იუდა-მასონურმა დასავლეთა შესძლო კანონიერი მონარქის უსისხლო კა-
პიტულაცია.

1917 წლის 15 მარტს შინაპატიმრობაში აყვანილი მეფე კვლავ მოგილო-
ვოში ჩავიდა, სადაც ორი დღის შემდეგ, მოვიდა დედოფალიც. 20 მარტს
ნიკოლოზ II-ემ გამოსამშვიდობებელი სიტყვით მიმართა გაურკვეველობაში
მყოფ რუსეთის არმიას, რომელთა ძირითადმა ნაწილმაც დროებითი მთავრობის
მხარი დაიჭირა.

21 მარტს მოგიდლოვში ჩავიდნენ სახელმწიფო დუმის წევრები; ბუბლიკოვი, ვერშინინი, კალინინი, რომლებმაც შეყვს აუწყეს დროებითი მთავრობის გადაწყვეტილება მისი დაპატიმრების შესახებ. ბრძანებულება აღსრულებაში მოიყვანა გენერალმა კორნოლოვმა, რომლის მოადგილედ პოლკოვნიკი კობილინსკი დაინიშნა სამეფო ოჯახის მეთვალყურედ.

დედოფალი ალექსანდრა

მოგვიანებით პარიზში დაკითხეს რუსეთის დროებითი მთავრობის ლიდერები თავადი ლოვოვი, კერენსკი და საგარეო საქმეთა მინისტრი მილუკოვი, მათი მტკიცებით შეფის დაპატიმრება აუცილებლობას წარმოადგენდა, რადგან ახლოვდებოდა ბოლშევიკთა მღელვარებანი, რაც გამოიწვევდა სიტუაციის სრულ უკონტროლოებას და სამეფო ოჯახის დაღუპვას; მათი დაპატიმრებით კი ისინი თავიდან აიცილებდნენ წითელი ტერორის პირველ ტალღას“

1917 წლის 17-22 მარტს, დროებითი მთავრობის ბრძანებულებით, შეიქმნა უმაღლესი სამმებრო კომისია, რომელსაც ევალებოდა ყოფილი სახელმწიფო ხელისუფლების წარმომადგენელთა საქმიანობის გამოკვლევა და მკაცრი ზომების მიღება, იმ საქმეებთან დაკავშირებით რასაც იუდა-მასონური მთავრობა ქვეყნისთვის საზიანოდ ჩათვლიდა.

კერენსკი. 1917 წელი
მოსკოვი

სამეფო ოჯახის დაპატიმრების შემდეგ, დროებითი მთავრობის იურიდიული საბჭოს თავმჯდომარემ კერენსკიმ შემუშავა ინსტრუქცია, რომელიც ეხებოდა შინა პატიმრობაში აყვანილ მონარქს, ინსტრუქცია რამდენიმე პუნქტისგან შედგებოდა და მას ხელს აწერდა “ცარსკოეს“ კომენდანტი.

ინსტრუქცია შემდეგნაირად გამოიყურებოდა:

ა) სამეფო ოჯახი იმყოფებოდა

და სრულ იზოლაციაში.

ბ) დაპატიმრებულებს უფლება ეძლეოდათ გადაადგილებულიყვნენ მხოლოდ სახლის ტერიტორიაზე.

გ) გასეირნებისთვის გამოყოფილი იყო სპეციალური ტერიტორია.

დ) საეკლესიო წირვა-ლოცვა ტარდებოდა მხოლოდ სასახლის ეკლესიაში.

ე) მიწერ-მოწერა სამეფო ოჯახთან სასტიკად იკრძალებოდა.

ვ) დაპატიმრებულებს იცავდა სპეციალური ბარდაგი, რომელიც ინსტრუქციის ყოველ პუნქტზე აგებდა პასუხს.

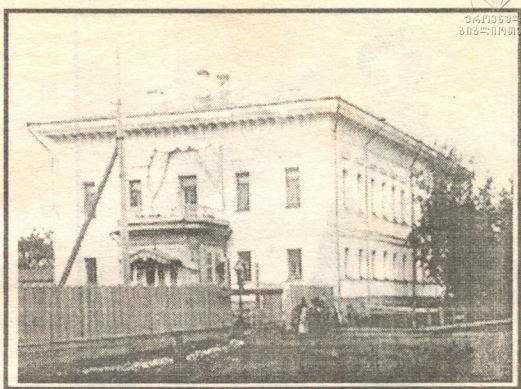
1920-23წ. პარიზში დაკითხულთა თქმით, სამეფო ოჯახის მდგომარეობა შინა პატიმრობაში არ იყო

სახარბიელო, ჯარისკაცთა მხრიდან ხშირი იყო სამეფო ნივთების ქურდობა, სმა და ღრეობა, უცენზურო სიტყვები ოჯახის წევრთა მიმართ, ბადრაგის სისტემატური ცვლა და ახალი საჯარისო შენაერთების დამატება.

1917 წლის 14 აგვისტოს, დროებითი მთავრობის ბრძანებით, სამეფო ოჯახი “ცარსკოეს” რეზიდენციიდან გადაახასლეს ქალაქ ტობოლსკში. კერენსკის დაკითხვის ოქმებიდან ვიგებთ შემდეგს: “იმ წელს ზაფხულმა და აგვისტოს თვემ ძალიან მძიმედ ჩაიარა, სულ უფრო ახლოვდებოდა ბოლშევიკური მღელვარებანი, მოსკოუსა და რუსეთის დიდ ქალაქებში მუშათა და ჯარისკაცთა კავშირები ფაქტიურად განაგებდნენ სახელისუფლო ორგანოებს, იმატა გამოსვლებმა პეტერბურგშიც, ამიტომ დროებითი მთავრობის ზოგიერთი დეპუტატის აზრით, აუცილებელი იყო სამეფო ოჯახის შედარებით წყნარ რეგიონში გადასახლება, კერძოდ კი ციმბირში, სადაც ისინი ყოფილი გუბერნატორის სახლში დასახლდებოდნენ. ჩვენ, მათ გადაყვანამდე ვაპირებდით ნიკოლოზ II-ისა და მისი ოჯახის წევრთა ინგლისში ექსტრადირებას, მაგრამ სასტიკი უარი მივიღეთ დედაქალაქის საბჭოსგან, აღნიშნუ-

ლი წინადადების წინააღმდეგ გამოვიდნენ ბოლშევიკთა ყველაზე აქტიური ლიდერები, მათ შორის იყო სვერდლოვიც. სამხედრო საბჭოს ბრძანებით გადაიკეტა რკინიგზის ის ნაწილი, რომელიც რუსეთიდან გასვლის საშუალებას იძლეოდა, ამიტომ ჩვენ დათმობაზე ვავედით.

ტბილისი. 1917 წელი

1917 წლის 25 ოქტომბერს, რუსეთში მოხდა ანტიმართლმადიდებლური ქიდი-მასონური უსისხლო რევოლუცია, მასონთა ერთმა უფრო რადიკალურმა ფრთამ შეცვალა, ლოიალურად განწყობილი ანტიეროვნულ ძალთა კოალიცია. სათავეში მოვიდნენ ბოლშევიკები, რამაც საბოლოოდ დაასამარა რუს პატრიოტთა ფიქრები უძვეველი მონარქიის აღდგენისა და მეფის გადარჩენის შესახებ. გერმანელ მასონთა 30 წლიანი ჩანაფიქრი აღსრულებულ იქნა, მათივე პირადი აგენტის ვლადიმერ ულიანოვის მიერ.

ნოვგოროდი. 1914 წელი

ლენინმა და მისმა ებრაელმა ჯგუფმა მასონური დაფინანსებისა და აგიტაციის ძალისხმევით საბოლოო გამარჯვებას მიადწია. ეს იყო სამეფო ოჯახის დასასრულის დასაწყისი“- აღნიშნავს თავის მოგონებებში გენერალ კოსტინილოვის თანაშემწე პოლკოვნიკი ვლადიმერ კურბსკი.¹

1930 წელს ამ უკანასკნელმა შესძლო საკუთარი მემუარების გამოქვეყნება ქალაქ მიუნხენში სადაც დეტალურად არის აღწერილი ლენინის როლი ანტიმონარქულ მოძრაობაში. ავტორის თქმით, ლენინს ჯერ კიდევ 1917 წლის ივლისში უნდოდა დროებითი მთავრობის თანხმობა, მაგრამ

ნანაფიქრი მოუძაადებული და ნაადრევი გამოდგა, რის გამოც გერმანიის იმპერიალიზმის აგენტს მოუწია საზღვარგარეთ მიმალვა, მის საქმეს იძიებდა დროებითი მთავრობის იურიდიული საბჭოს წევრი და საგანგუბო საქმეთა გამომძიებელი ალექსანდროვი, რომლის საგამომძიებო აქტებს 1917 წლის 25 ოქტომბრის შემდეგ, ბოლშევიკურმა მთავრობამ ძირფესვიანად გაანადგურა.

კურბსკი ალექსანდროვის დოკუმენტებზე დაყრდნობით, მოჰყავს იმ

„წითელი ეშმაკუნები“. 1917 წელი

აგენტ-აგიტატორთა არასრული სია, ვინც გადამწყვეტი როლი ითამაშა კანონიერი მონარქის დამხობაში და მართლმადიდებლური რუსეთი სისხლისღვრამდე მიიყვანა. აღსანიშნავია, რომ ჩამოთვლილთა ძირითადი ნაწილი ებრაული წარმოშობისაა, აი ისინიც: ვლადიმერ ულიანოვი (ლენინი), ოვსეი გერშ არონოვი, აპფელბაუმი (ზინოვიევი).

ალექსანდრა კოლონტი, მეჩხილავ კოზლოვსკი, ევგენია მავრიკიევა (სუმენსონი), გელფანდი, იაკობ ფიურსტენბერგი (კუბა განეცკი), მინმან ილინი (რასკოლნიკოვი), როშალი.

იმავე დოკუმენტებიდან ირკვევა, რომ ლენინსა და ზინოვიევს ჯერ კიდევ 1914 წლის მაისიდან ჰქონდა მჭიდრო ურთიერთობა გერმანიისა და ავსტრიის საიდუმლო სამსახურებთან. 1915 წელს ლენინი ჩავიდა ბერნში, სადაც ის შეხვდა ებრაული ღოუის “ბნაი ბრითის” (სინათლის ძმები) წევრებს, სწორედ ამ შეხვედრაზე დაიბუკმა მომავალი ანტიმონარქიული მოქმედების ძირითადი სტრატეგია. აღნიშნულ შეხვედრებს გვემაჯდა და კურირებდა რუსეთიდან დევნილი მასონი ბურცკევი, რომელიც მოგვი-

¹ „მესამე მსოფლიო“ 2001 წ. ჰამბურგი

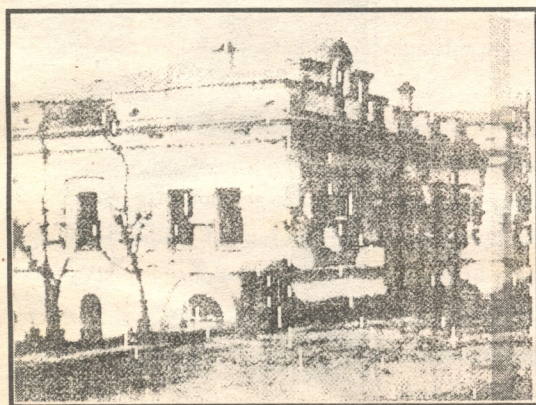

ახემა რუსმა პარტიულმა
 დაკოსეს 1920 წელს
 ში. ღეხიხის საიდუმლო
 შეხვედრებს გერმანიის
 სამხედრო შტაბთან, ადას-
 ტერებს გერმანელი დედენ-
 დორფიც, მისი სახაწერე-
 ბიდას ვკითხულობთ: ზევნა
 მოაგრობამ ღეხიხი იმიტომ
 მოაგლიხა რუსეთში, რომ ამ
 პიროვნების დიდი იმედი

ჰქონდა, მან შესილა არნახელი პროპაგანდისტული საქმეის ჩატარება.
 რითაც რუსეთი ფაქტიურად გამოთიშა იმიდან და დაამხო ზევნის სა-
 ძულველი რომანიუების საქველი ტახტი.

დაებრუნდეთ იხვე 1917 წელს, თქობმის რევოლუციის შემდეგ,
 რუსმა ემიგრანტებმა, რომლებიც ძირითადად საფრანგეთსა და იტალიაში
 დასახლდნენ გადაწყვიტეს შეეცადნენ გამოეხსნა სამარცხვინო ტყვეობიდან და
 მისი დიდი ბრიტანეთში გადაეზავნა, მაგრამ ეველა ცდა მონარქის გადა-
 რჩენისა უშედეგოდ დამთავრდა.

1918 წლის 22 მარტს, ნიკოლოზ II გადაახახლეს ქალაქ ეკატერინბ-
 ბურგში, ეგრეთ წოდებულ „იპატევის“ სახლში, დროებითი მოაგრობის
 დროს, მეფისთვის გამოყოფილი ბადრაგი, ბელშევიცი ავლათებით შეიკრ-

ალა, შეეცადნენ ჩამოაშორეს
 კობილისკი, მის მაგ-
 იურად ხვერდლოვის ბრ-
 ძანებით, დაინიშნა
 ებრაელი წარმოშობის
 ხეკისტი მათა იხაკის-ქე-
 გოლოშეკინი, მის დასახ-
 მარებლად მოსკოვმა გა-
 მოეზავნა იაკობ იეროვს-
 კი, სწორედ ეს ორი
 ადამიანი გახდა შემ-
 სრულებელი საეკესის

„იპატევის სახლი“ ეკატერინბურგი. 1918 წელი

შაია ისაკის-ძე ვოლოშკინი

მკვლევობისა, დახაშაულისა რომლისა მსხვილვას რეხეთი დღესაც ცდილობს. მაგრამ სახამ დეცადურად აღვწერდეთ კავშირინბერგში განუითარებულ მოვლენებს, გავეცნოთ ამ ორი ადამიანის მოკლე ბიოგრაფიას:

შაია ისაკის-ძე ვოლოშკინი — ებრაელი, დაიბადა 1876 წელს ვიტებსკის გუბერნიაში, პარტიული სახელი — ფილიპი. 1906 წელს დააბატიმრეს ბოლშევიკური პროპაგანდისათვის; 1908 წელს გადაასახლეს ურალში, ხაიდანაც გამოიქცა და მთავრებში განაგრძო რევოლუციური მოღვაწეობა. 1911 წელს დააბატიმრეს და გადაასახლეს ნარიშის ოლქში, ხაიდანაც 1912 წელს გაიქცა სახლგარეშო, იქ შაია ვოლოშკინი

დაუახლოვდა დენისს და მისი ბრძანებით გაემგზავრა ურალში სადაც აგიტაციური საქმიანობა დაიწყო, ოქტომბრის რევოლუციის შემდეგ, პარტიული ელიტის საბატიო წევრი, აღვირახსნილი ტერორის ერთ-ერთი ფუქქმდებელი, ხვერდლოვის განუქრელი თანამებრძოლი.

იაკობ მიხეილის ძე იუროვსკი — ებრაელი, დაიბადა 1878 წელს ტომსკის გუბერნიაში მისი ბაბუა იცხა იყო ქადაქ ბოლტაეის რაბინი, 1891-1892 წლებში იაკობი სწავლობდა ებრაულ სკოლა 'თაღმათეირიში', მოგვიანებით იგი გაემგზავრა ბერლინში, სადაც საკმაოდ მომკებიან კომერციულ საქმიანობაში ჩაება, სწორედ გერმანიაში დაუახლოვდა იგი ბოლშევიკურ წრეს, რომელთა უწყველი ჩარევითაც 1912

იაკობ მიხეილის ძე იუროვსკი

მეფის ქალიშვილები ვალასახლებადში, ეკატერინბურგი. 1918 წელი.

წელს გაიგზავნა ეკატერინბურგში, სადაც ანტიმონარქულ პროპაგანდის გარეშე დაიწყო. 1917 წლიდან ხელმძღვანელობდა ლაციშთა დასახულ რასმებს.

როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ, ემიგრაციაში მყოფმა რუსმა პარტიკლებმა არა ერთხელ სცადეს მეფის გამოსხნა ტყვეობიდან, მაგრამ ყველა ცდა უშედეგო აღმოხნა. ამიტომ აღმირად კანსაკის საჯაროხი შენაერთებმა გადაწყვიტეს ბრძოლით გაეკავათ გზა, თეთრგვარდიელთა

დახვერვამ მიიღო ზუსტი ინფორმაცია, მეფის ეკატერინბურგში გადასახლების შესახებ. ამიტომ გადაწყვიტა საიდუმლო სამხედრო ოპერაციით ქალაქის აღება.

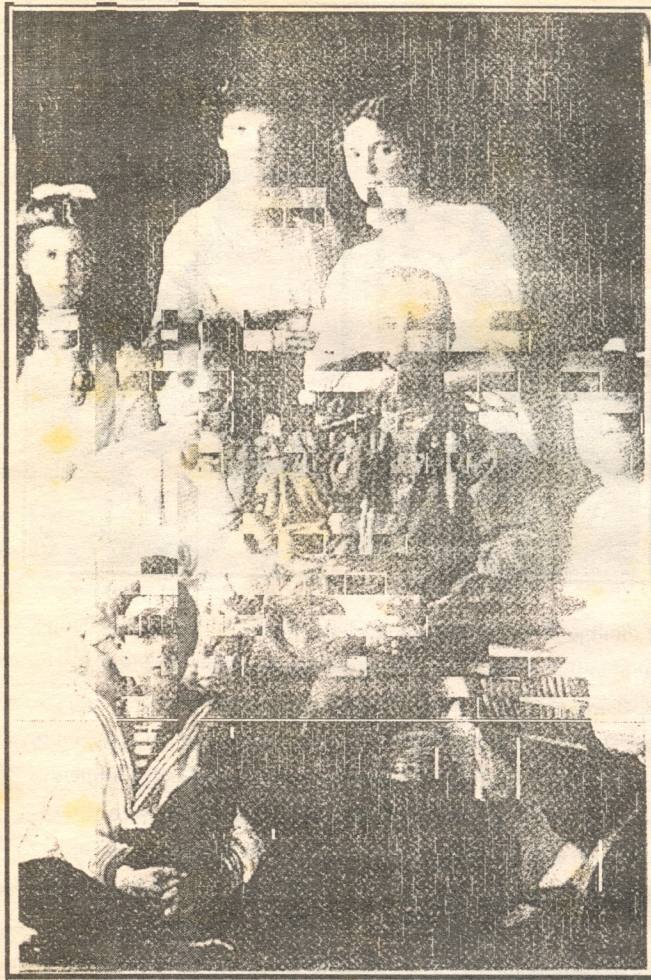
სახამ სამეფო ოჯახის ბარბაროხული მკვლელობის ფაქტებს უკრო დეტალურად შეგვხებოდეთ. განვიხილოთ ერთი საკმაოდ მნიშვნელოვანი ფაქტი, რომელმაც აღბათ გადამწყვეტი როლი ითამაშა საუკუნის მკვლელობაში.

1920-22 წლებში ემიგრაციაში დაკითხული ყოფილი ბოღშევიკი ოფიცრების მონაყოლიდან ირკვევა, რომ 1918 წლის 16 ივლისს საღამოს, ეკატერინბურგში ხამოვიდა უცნობი პიროვნება, რომელიც მიიღო თუროფსკიმ და მას გვიან საღამომდე ესაუბრა. ერთ-ერთი დაიკვირული სამხედრო კომისრის წევრებით უცნობი იყო გერმანელი, თუმცა საკმაოდ დამტრეფელი რუსულით საუბრობდა. მასთან შეხვედრის შემდეგ თუროფსკის ბრძანებით, ბადრაგი საგანგებო რეკომხე გადავიდა, გაძლიერებული იყო დაკვის პუნქტი, იპატიუვის ხახლში

ბოსკოვი 1916 წელი

სამეფო ოჯახი ეკატერინბურგში

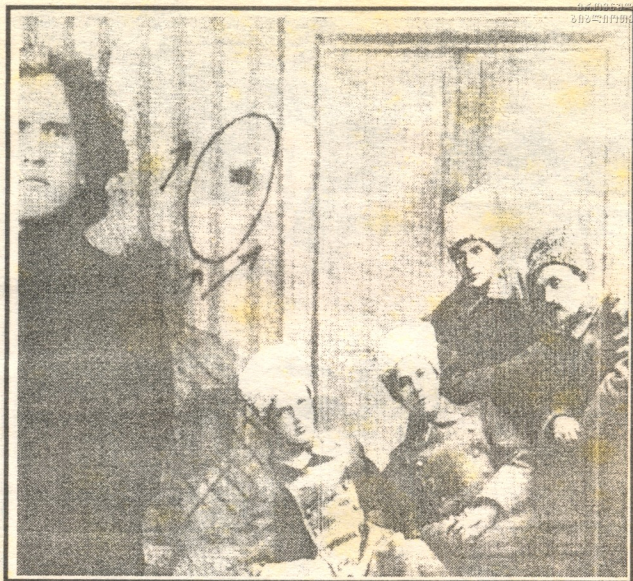
შემოიყვანეს
წითელგვარდი-
ელთა ორი დამ-
ატებითი რაზმი.
იმევე სამხედრო
კომისიის წევრე-
ბიდან ირკვევა,
რომ 17 ივლისს
დამის 12 საათზე
გოდემკინისა და
ერმაკოვის ბრძა-
ნებით გააღვიძეს
სამეფო ოჯახის
წევრები, და თავი
მოუყარეს ქვედა
სართულის ერთ-
ერთ ოთახში.
დამის 2 საათზე
იპატიევის სახლ-
ში მივიდა
იუროვსკიც, რომ-
ლის ბრძანები-
თაც ოთახში სა-
დაც სამეფო
ოჯახის წევრები
იყვნენ, შემოიყ-
ვანეს თერთმეტი
კაცი, მათ შორის
შვიდი კაცი

დატყველთა პოლკიდან და ორი ჯაღათი საგანგებო კომისიიდან.
განახენი გამოტანილ იქნა 2-3 წუთში, სამეფო ოჯახის წევრების
გარდა დახვრიტეს ოჯახის ექიმი, ერთი მოსამსახურე გოგონა და მეფის
ორი პირადი მსახური. იუროვსკის ბრძანებით მოიყვანეს წითელგვარდი-
ელთა ახალი ბრიგადა, რომელთაც დაეკვლიათ სახლის სახწრაფოდ მი-

ლაგება. დაახლოებით დამის 3 საათისთვის სატვირთო ავტომანქანით გვამები წაიღეს გაურკვეველი მიმართულების.

საგამომძიებლო ჯგუფის მიერ, რომელიც იძიებდა მეფის მკვლელობას დაკითხულ იქნა ეკატერინბურგის გუბერნიის ერთ-ერთი გლეხი და-

ბრინია რედნიკოვი, რომელმაც ამომწურავი ჩვენებები მოსცა გამომძიებელ ნიკოლაი სოკოლოვს: '17 ივლისს დილას მე და ჩემი მეგობრები იარაღის შექარით გამოგვყარეს ქალაქგარეთ მდებარე ერთ-ერთ ღია შახტიდან, შემდგომ მიბრძანეს გავეყოლოდი წითელ გვარდიელთა მცირე ჯგუფს, რომელიც ტყისკენ მიდიოდა, იქ მისულმა საშინელი სურათი ვნახე შახტასთან მდებარე თიხის მცირე მოედანზე გასისხლიანებული გვამები ეყარა, ჯარისკაცები გვამებს აშიშვლებდნენ და ტანსაცმელს იქვე დანთებულ პატარა კოცონზე ყრიდნენ; დაახლოებით ათიოდე წუთის შემდეგ მოვიდა ტალახში ამოსვრილი დამტკრეული სატვირთო ავტომანქანა, რომელზეც მცირე ზომის კასრები ეწყო, მე მიბრძანეს ჯარისკაცებს მივხმარებოდი და კასრები ჩამომეცალა. ბრძანებებს იძლეოდა შავ ტყავის ლაბადაში გამოწყობილი უცნობი (მოგვიანებით გაირკვა, რომ ეს იყო ერმაკოვი, რომელიც იუროვსკის ბრძანებას ასრულებდა), რომელმაც ჯარისკაცები ერთ ღია შახტასთან მიიყვანა, შემდეგ ერთ-ერთ მათგანს ყურში რაღაც ჩასწურწულა და კვლავ ავტომანქანასთან დაბრუნდა.

ჯარისკაცმა, რომლის გვარიც თუ არ ვცდები ტეგლევი იყო გვამთა დაჩეხვა-დანაწევრება დაიწყო, მას სხეებიც მიეხმარნენ, რამოდენიმე

წუთის შემდეგ, გასისხლიანებული გვამების ადგილას, რაღაც გაურკვეველი მასა შეიქმნა, რომელიც ნაწილ-ნაწილ შახტასთან მიჰქონდათ და პირდაპირ მის უკიდვრანო ფსკერზე ყრიდნენ, გვამების გარკვეული ნაწილი კი ცეცხლზე იწვოდა, რომელსაც შემდგომ ბენზინი დაასხეს. ეს საშინელება დაახლოებით ერთი საათი გაგრძელდა, როდესაც შახტა გვამებით აივსო, ერმაკოვის ბრძანებით, მას გოგირდმუყავიანი კასრები დაასხეს და ზემოთ ქვალორდი დააყარეს. სამეფო ოჯახის წევრებს თითებიდან დასხსნეს ყველა ძვირფასეულობა-საყურეები და ბეჭდები, ისინი ერმაკოვის ბრძანებით, პატარა ყუთში მოათავსეს და მანქანით წაიღეს.“⁶

ნიკოლოზ სოკოლოვი

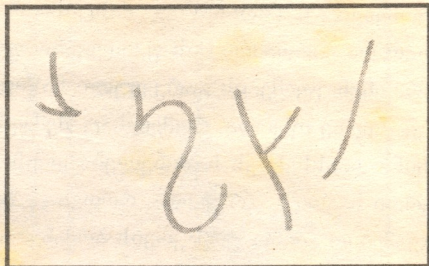
1918 წლის 25 ივლისს, როგორც ზემოთ აღვნიშნეთ ქალაქი ეკატერინბურგი აიღო აღმირალ კალნაის ციმბირულმა არმიამ. 30 ივლისს დაიწყო საგამომძიებლო საქმიანობა მეფისა და მისი ოჯახის ბარბაროსული მკვლელობის თაობაზე. საბოლოო დასკვნა, რომელიც რუსეთის იურისტთა საბჭოს ყოფილმა წევრმა ნიკოლოზ სოკოლოვმა გააკეთა რამოდენიმე ტომს მოიცავს, ჩვენ რა თქმა უნდა მის დეტალურად განხილვას არ შეუძლებით და შემოგთავაზებთ პატარა ამონარიდს ამ პაკეტიდან, რომელიც ძირითადად მკვლელობის რელიგიურ-მისტიკურ მხარეს ეხება. იმ ოთახის დათვალიერებისას, სადაც ვერაგულად დახვრიტეს მეფის ოჯახის წევრები საგამომძიებლო ჯგუფმა უამრავი ნატყვიარის გარდა აღმოაჩინა საკმაოდ საინტერესო წარწერა გერმანულ ენაზე:

Baltsazar Ward in selbiger Nacht
Von seinen knechten vmgebracht!

რომლის თარგმანიც შემდეგია—“ამ საღამოს ბალთაზარი მოკლეს საკუთარმა ყმებმა“, როგორც ვიცით ეს არის გერმანელი პოეტის ჰეინეს პოემის—“Baltsazar“-ის 21 სტროფი. აქ ისმევა კითხვა, რა კავშირშია ყოველივე ეს მეფის მკვლელობასთან, გამოძიებამ იმ მომენტში აღნიშნულ შეკითხვას პასუხი ვერ გასცა. იმავე სამხრეთის კედლის ქვედა ნაწილზე

გამომძიებელმა სერგეევმა აღ-
მოაჩინა საკმაოდ უცნაური კაბა-
ლისტური მინიშნება, რომელიც
უკვე ხაზგასმით გამოსატავს მკვ-
ლელობის რიტუალურ ხასიათს.

კაბალისტური ნიშანი, რომელიც
საგამომძიებლო კომისიამ იპატევეის
სახლში აღმოაჩინა

(გაგრძელება იქნება)

სანამ პუტინის პოლიტიკურ პორტრეტს შევქმნიდეთ, გავისხენოთ 1999 წლის აგვისტო, მაშინ წინასწარხევენო ციებ-ცხელების განუყოფელ ნაწილად იქცა პოლიტიკურ პირთა რეიტინგები, რომელიც ვლადიმერ პუტინს თითქმის საერთოდ არ გააჩნდა. იმ პერიოდში რეიტინგულ შედეგებზე დომინირებდა იური ლუკოვის მონაცემები, ასევე ევგენი პრიმაკოვის, შედარებით დაბალი მანევრებლები ჰქონდა სერგეი სტეპაშინს. ამნიშნული ცხრილის ბოლოს იყო ვლადიმერ პუტინი, რომელსაც რუსი მოსახლეობა ფაქტობრივად არც იცნობდა.

რამოდენიმე თვის შემდეგ, ადკოპოლიზმით დაავადებულმა, მალტის ორდენის დიდმა კომანდორმა ბორის ელცინმა განაცხადა, რომ იგი მხარს უჭერდა ვლადიმერ პუტინის კანდიდატურას და მთელი პასუხისმგებლობით ენდობოდა მას.

იმ პერიოდში უიმედობით შეპყრობილ 'დემოკრატიული რუსეთის' მოსახლეობას იმედის ნაპერწკალი ხანებოდა, ისინი დღეებს ითვლიდნენ საპრეზიდენტო არჩევნებამდე, რათა დემოკრატიული რუსეთისათვის დამღუპველი ბორის ელცინის მმართველობის წლები დასრულებულიყო და ქვეყანა პარტიოტი ადამიანის ხელში გადასულიყო, მაგრამ რუსეთი კვლავ მოტყუებული დარჩა.

საკმაოდ მოულოდნელი იყო ბორის ელცინის საახალწლო საჩუქარი, რომელიც მან სიღარიბით გაწამებულ რუსეთის მოსახლეობას გაუკეთა, საახალწლო ტელეეუთერში ნასვამი პრეზიდენტის გვერდით მოულოდნელად გამოჩნდა, არაფრის მთქმელი პატარა რუსის კაცუნა, რომელიც 'ღვაწლმოსილმა' პოლიტოსმა თავის მიმდევრად დაასახელა. მაშინ რუსეთის მოსახლეობამ და არა მარტო მან, ჯეროვნად ვერ შეაფასა არსებული პოლი-

ტიკური სიტუაცია და (მომავალ არჩევნებს დაელოდა). იმ საღამოს კრემლი
ჰგავდა ერთ-ერთ შექსპირული ტრაგედიას, სადაც "ბუბური მეფის" ადგილს
ახალი მონარქი იკავებდა.

რუსი პოლიტოლოგის გლებ პავლოვსკის განმარტებით, პროექტი სახ-
ელწოდებით - "წამსვლელი ელცინი" სამი წლის მანძილზე მუშავდებოდა,
ამ პერიოდში მოისინჯა ათობით ადამიანი, ვისაც კი შეეძლო ალტერნატი
ერის ყველა საარსებო რუსურსის (საბოლოო დასამარება).

დაუბრუნდეთ ისევ 1999 წლის შემოდგომას. როდესაც ბორის ელცი-
ნის ქვეყნისათვის დამანგრეველი საპრეზიდენტო მმართველობა იწურებოდა,
გავისხნოთ ავეთქებები მოსკოვის ცენტრში, რომლებიც გამოძიების გარეშე
"ჩვენ ტერორისტებს" მიაწერეს, დედაქალაქში დააპატიმრეს ათობით უდან-
აშაულო კავკასიური წარმოშობის ადამიანი (მათ შორის ქართველებიც) და
ფანტაგონიურ ბრალდებებს მიაწერინეს ხელი. რამდენიმე ხნის შემდეგ, კი
სრულიად მოუწხადებელი სამხედრო შენაერთები შეიყვანეს ჩეჩნეთში, სა-
დაც მშვიდობიან მოსახლეობასთან ერთად ათასობით რუსი ჯარისკაცი
დაიღუპა. ვინ იღვა ყოველივე ამ ბოროტების უკან? ელცინის არასტრუქტურ-
ული კაბინეტი თუ ხალხის კისერზე გამდიდრებული პარაზიტები, ბერუ-
ზოვსკი, ვლოშინი, დიანკო, იუმაშევი, ხადარკოვსკი, აბრამოვიჩი? თუ ყოვე-
ლი ეს იყო "წინასაარჩევნო ბინძური ტექნოლოგიის" ერთ-ერთი შემადგენელი
რგოლი, რომელიც შექმნიდა ქვეყანაში გამოუსწორებელი ტრაგიზმის პიარს,
რომლის დადებითად შეცვლაც, მხოლოდ რუსეთის "ახალ გმირს" ვლადიმერ
პუტინს შეეძლო.

არჩევნების
დროს, 2000 წლის
მარტში პუტინმა
მხარდამჭრთა 52%
მოიპოვა, თუ გავ-
ითვალისწინებთ
იმას, რომ ამ
პიროვნებას დაახ-
ლოებით 7 თვის
არავინ იცნობდა და
მხოლოდ ნასვამმა

საზოგადოებამ სახალწლო სუფრაზე გაიცნო, აღნიშნული მონაცემი ულად მოგვეხვენება.

რუსი ერი, ეს უკვე ისტორიამ ბევრჯერ გვანვენა საკმაოდ გულუბრყვილოდ კეილება ქვეყნისთვის, უმნიშვნელოვანეს მოვლენებს, ეს ეხება 2000 წლის მარტის არჩევნებსაც. ხალხმა დანაქარვეი და დაუფიქრებელი გადაწყვეტილება მიიღო. მას ისე სურდა მოეშორებინა ელცინის ანტიეროვნული მმართველობა, რომ ენდობოდა ყველას და მიენდო წინასაარჩევნო პერიოდში შექმნილ პოლიტიკურ ფიგურასაც. მაგრამ გავიდა ოთხი

წელი და დღეს რა უჭირავს რუსეთს ხელში? ბორის ელცინის პერიოდში დატრიალებული ბედის ბორბალი კელაჲ საწინააღმდეგო სვლით განაგრძობს ტრიალს, დღეს რუსეთი დემოგრაფიულ კრიზისშია, ქვეყნის მოსახლეობა (სიდატაკის ზღვარზე ცხოვრობს, იმატა ნარკომანიამ და პროსტიტუციამ, გაიზარდა კრიმინალურ ელემენტთა რიცხვი, ქვეყანაში დაახლოებით ოთხი მილიონი უპატრონო ბავშვია. მაგრამ ამ სამწუხარო ფაქტებს გვერდით, მოიყვანოთ დემოკრატი რუსებისათვის საამაყო ფაქტებიც, ქვეყანაში ისეკება ახალი მილიონერები, რომლებიც მსოფლიოს სხვადასხვა ქვეყნებში ეწვეიან კომერციულ საქმიანობას. დემოკრატიული რუსეთის წარმონაქმნებია ბერეზოვსკი, აბრამოვიჩი, ხადარკოვსკი, რომლებმაც 2002 წელს გააორმაგეს თავიანთი კაპიტალი და ამჟამად თვითოეულს რამდენიმე მილიარდი დოლარი აქვს დაბანდებული მსოფლიოს წამყვან ბანკებში. ამ საამაყო მამულიშვილთა გვერდით, ღირსეულად დგას ბორის ელცინის ოჯახიც, რომელიც უზრუნველად ცხოვრობს რუსეთში და მოგზაურობით ირთობს თავს.

რუსი პოლიტიკოსების თქმით: 'რუსეთში სამწუხაროდ დღემდე გრძელდება პოლიტიკური ექსპერიმენტები, რომლებმაც ქვეყანა დაღუპვამდე მოიყვანა,

დაწვეული ღენინიდან დამთავრებული პუტინამდე, რუსეთი ყოველთვის
 საქსპერიმენტო ლაბორატორია იყო, ყოველივე ამან ქვეყანა საშინელ
 კრახამდე მიიყვანა. 2004 წელს დამთავრდა ექსპერიმენტი სახელწოდებით
 'ვლადიმერ პუტინი I ნაწილი' და დაიწება ახალი ექსპერიმენტის მეორე
 ნაწილი. იმ პოლიტიკურმა მექანიზმებმა ვინც, მარიონეტი პრეზიდენტი
 ვლადიმერ პუტინი სათავეში მოიყვანა, აღდგომდა აგრძელებს თავის ბოროტ,
 ანტიპარტიოტულ-საქმიანობას და ქვეყანას 2004 - 2008 წლებში ახალ
 პოლიტიკურ უფსკრულში უშვებებს, სადაც დასავლეთის ემისართა მიერ
 მისთვის გიგანტური სამარეა გამზადებული.

II თავი

ქვემოთ გთავაზობთ სხვადასხვა დროს რუსულ პრესაში გამოქვეყნებულ
 ფაქტებს სადაც აღწერილია პრეზიდენტის ანტიეროვნული საქმიანობე-
 ბი:

1. პრეზიდენტმა პუტინმა რუსეთის დამანგრეველი ექსპრეზიდენტი
 ბორის ელცინი დააჯილდოვა ღირსების ორდენით. ბრძანებულება 56291,
 გაცემულია 2001 წლის 15 მაისს.

2. პუტინის პრეზიდენტობის დროს, მექრთამეობამ მიაღწია პიკს, ბოლო
 მონაცემების თანახმად, 2001 წელს ქვეყნის პროკურატურამ გამოავლინა 8
 ათასი ქრთამის აღებაზე ფაქტი, რაც თითქმის სამჯერ აღემატება 1991 წლის
 მონაცემებს.

3.
 კატასტროფულად
 იმატა იმ ოჯახთა
 რიცხვმა, რომ-
 ლებიც ცხოვრობენ
 სიდარობის ზღ-
 ვარზე, სტატის-
 ტიკის მიხედვით,
 1999 წელს ზემოთ

აღნიშნულმა რიცხვმა შეადგინა მოსახლეობის 8%, 2003 წელს კი გადაცდა 22%-ს.

4. პუტინის ანტიეკონომიკური რეფორმების შედეგად, დაჩქარდა ქვეყნის დემოგრაფიული კრიზისი; ბოლო მონაცემების თანახმად, 2001-2003 წლებში ბავშვთა რაოდენობამ 1-დან-18

წლამდე იკლო 2 მილიონ 800 ათასი ადამიანით

5. ბოლო ორო წლის მანძილზე, რუსეთში დაიკეტა დაახლოებით ორი ათასი ბავშვთა საავადმყოფო და კლინიკა, 24%-ით შემცირდა ინვალიდ ბავშვთა დამფინანსებელი კუმანიტარული პროგრამები.

6. ქვეყნის გენერალური პროკურატურის მონაცემებით, უსახლკარო ბავშვთა რაოდენობამ 2003 წლის დასაწყისში მიაღწია 4 მილიონს. გარდა აღნიშნულისა, მოზარდებში იმატა ნარკომანთა და მეძვეთა რიცხვმა, რამაც გამოიწვია შიღის ვირუსით ინფიცირებულ ბავშვთა რაოდენობის კატასტროფული ზრდა.

7. ვლადიმერ პუტინის პრეზიდენტობის დროს, დაფიქსირდა თვითმკვლელობის ყველაზე მეტი შემთხვევა, რამაც ბოლო ორი წლის მანძილზე შეადგინა 55000 ადამიანი.

8. ვლადიმერ პუტინის ბრძანებით, მუშაობა შეწყვიტა საბჭოთა პერიოდში აგებულმა ორმა რადიო სადგურმა, რომელიც მოთავსებული იყო კუბაში (ღურდესი) და ვიეტნამში (კამრანი), აღნიშნული სადგურები დაახლოებით 30 წლის მანძილზე საბჭოთა დაზვერვას აწვდიდნენ ქვეყნის თავდაცვისათვის აუცილებელ ინფორმაციას. პრესის განცხადებით, აღნიშნული ანტიეროვნული ქმედება პრეზიდენტმა ჩაიდინა ამერიკელთა მოთხოვნით.

2002 წლის 1 ოქტომბერს, პრეზიდენტის ბრძანებით დისლოკაციის ადგილი დატოვა დნესტრისპირეთში განლაგებულმა მე-14 არმიამ, რომლის სამხედრო არსენალში შედიოდა ჩეხოსლოვაკიდან და უნგრეთიდან გამო-

ტანილი 16 000 ტონა იარაღი, რომელიც არმიის ხელმძღვანელობამ უმეტესად
ლევრულ დატოვა სამხედრო ბაზებზე.

9. პუტინის პრეზიდენტობის დროს, საგრძნობლად შემცირდა რუსეთის
შვიარაღებულ ძალებში არსებული სამხედრო მანქანებისა და გემების
რაოდენობა. მოვიყვანოთ ზუსტი სტატისტიკა:

1991 წელს რუსეთის არმიაში ითვლებოდა 64 000 ტანკი (თითქმის
ორჯერ მეტი ვიდრე იყო ნატო-ს ჯარში), 67 000 ზარბაზანი და მინამიოტი
იყო, 76 000 ბტრ-ისა და ბმპ-ს სისტემის მანქანები, 6 000 თვითმფრინავი და
ვერტმფრენი (1,5-ჯერ მეტი ნატო-ს ჯარებთან შედარებით), 437 სამხედრო
კრეისერი 1 და 2 კლასის, ასევე 3 000 უმაღლესი კლასის წყალქვეშა ნავი.

დღეს დემოკრატიულ რუსეთს გააჩნია: 7 000 ტანკი, 10 000 მინამიოტი
და ზარბაზანი, 10 000 თვითმფრინავი, 100 კრეისერი და 80 წყალქვეშა ნავი.

10. 2003 წლის ნოემბრის მონაცემებით, რუსეთში პრივატიზებულია
სამხედრო და ქიმიური ქარხნების თითქმის 80-90%, რამაც გამოიწვია ქვეყ-
ნის სტრატეგიული დანიშნულების ობიექტთა კერძო შეწარმეთა ხელში
გადასვლა. გაყიდულია აგრეთვე 11 240 საწარმო, რომელიც მთლიანად ქვეყ-
ნის თავდაცვას ემსახურებოდა.

2002 წლის მონაცემებით, პრივატიზაციის შედეგად ლიცენზია მიიღო
და გაიყიდა საავიაციო 73% (146 საწარმო 200-დან), სარაკეტო და კოსმოს-
სური წარმოების -21.5%; მსუბუქი შეიარაღების - 66%, ნაოსნობის-51%
(66საწარმო 129 დან); კავშირგაბმულობის-47% (43საწარმო 90-დან); ელექტრო
წარმოების -68% (59 საწარმო 86), გემთსაშენი -44% (44საწარმო 100-დან).

11. პრეზიდენტ

პუტინის ინიციატივით, 2000 წლის 30 დე-
კემბრის რუსეთის
მთავრობამ, კერძოდ კი
ვლადიმერ კაზინოვმა
ხელი მოაწერა ბრძანებ-
ულებას, რომლის მიხედ-
ვითაც კოსმოსში მუშაო-
ბა შეწყვიტა
ორბიტალურ სადგურმა
“მირ”. 2001 წლის 23

მარტს, რამდენიმე მილიარდ დოლარად ღირებული კოსმოსური სადგური ჩაძირეს წყნარ ოკეანეში.

რუს მეცნიერთა თქმით, განადგურებამ შეახერხა კოსმონავტიკის განვითარება, აღნიშნული ფაქტი მოხდა ამერიკის უშუალო მოთხოვნით.

12. ჩამოთვლილი სამწეუხარო ფაქტების შემდეგ, გავიხსენოთ ჩენჩეოი, სადაც ჯერ კიდევ ბოტის ელცინის ანტიპატრიოტული მმართველობის პერიოდში დაიწყო ძმათა მკვლელობა და სამხედრო ოპერაციები; მოვიშველიოთ სტატისტიკა:

ამერიკელები ერაყში ომობდნენ 21 დღე, რუსეთი ჩენჩეოს ეომებოდა 7 წელი, ერაყში ამერიკელ და ინგლისელთა დანაკარგმა შეადგინა— 132 ჯარისკაცი, რუსეთის ჩენჩეოში დანაკარგმა 10 000-ს კაცზე მეტს. სამხედრო მოქმედების დროს ერაყში დაიღუპა — 4 000 კაცი, ჩენჩეოში 100 000-ზე მეტი. ერაყის ტერიტორია 438.3 ათასი კმ², მოსახლეობა — 22 მილიონი ადამიანი, ჩენჩეოს ტერიტორია — 16 ათასი კმ², მოსახლეობა — 1 მილიონი ადამიანი.

13. ვლადიმერ პუტინის პრეზიდენტობის დროს, გაუარესდა რუსეთის მოსახლეობის საცხოვრებელი პირობები, მოსახლეობის 40% დასაქმდა მძიმე და ჯანმრთელობისთვის საზიანო სამუშაოებზე, სადაც წელიწადში საშუა-

ლოდ იღუპება 8 000 ადამიანი. ქვეყნის მოსახლეობის 80%-ს ცხოვრების დონე საშუალო ევროპელი ადამიანის ცხოვრების დონეზე ბევრად დაბალია.

2003 წლის მონაცემებით ქვეყანაში 12 მილიონი ინვალიდია.

14. რუსეთის ჯანდაცვის სამინისტროს განცხადებით, 2002 წელს აღკვეთილური მოწამლეით ქვეყანაში გარდაიცვალა 40 000 ადამიანზე მეტი. აღნიშნული მონაცემებმა შეაღვინა ოთხჯერ მეტი წინა წლებთან შედარებით.

(გაგრძელება იქნება)

‘თაყვანი სცეს გველეშაპს, რადგან ხელმწიფება მისცა მხეცს და ამბობდნენ: ვინ არის ამ მხეცისთანა და ვის ძალებს მასთან შებრძოლება’.

(გამოც. 134)

XXI-ე საუკუნის დასაწყისში, კაცობრიობა დგას ერთი სამწუხარო ფაქტის წინაშე, მას ნაძაღვად თავს ახვევენ “მსოფლიო მთავრობის” ბატონობას, რომელიც დაკონფიდენცირებული იქნება – ‘სიონელ ბრძენკაცთა’ ანტიდვითური, ბოროტი მსოფლმხედველობით მოახროვნე იუდეველებისგან, რომლებსაც სძულთ სიტყვა უფლისა.

აქედან გამომდინარე ეველა მართლმორწმუნე ქრისტიანმა უნდა იცოდეს, რომ მარქსისტულ-სოციალისტურ-კომუნისტური მსოფლმხედველობა იყო იგივე – ‘ათეისტური იუდაიზმი’, რომლის მქადაგებელი იყო ბოლშევიკთა წითელი იმპერია, თავისი დამღუპველი ანტიქრისტიანული იდეოლოგიით.

დღეს, გლობალისტების და საიდუმლო მასონური ლოკების მთავარი მიზანია იერუსალიმში დასვან მსოფლიოს ერთმმართველი ხელისუფლება, რომელიც ერთპიროვნულად გადაწყვეტს კაცობრიობის რელიგიურ-იდეოლოგიურ და პოლიტიკურ-ეკონომიკურ საკითხებს. ბიბლიის თანახმად, გლობალისტთა სამეფო ქალაქში დაჯდება მწკემის ბოროტი (ცრუ ქრისტე), რომელიც იხელმძღვანელებს

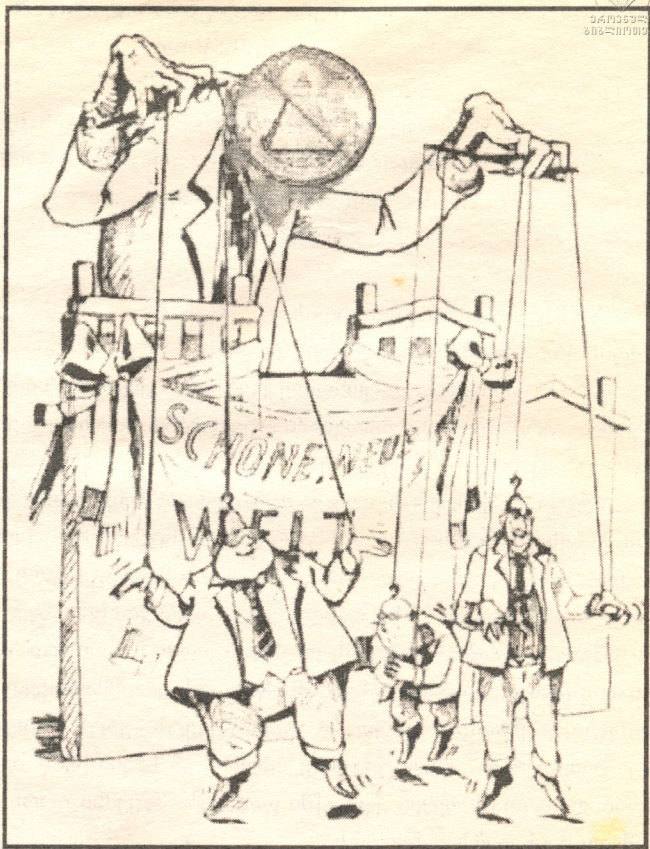
ანტიდვითური, თალმუდისტ-მარქსისტული პოლიტიკური იდეოლოგიით, რომლის მიზანია მსოფლიოს მართლის მადიდებელთა საბოლოო და უპირობო დიკვიდაცია. საყოველთაო ინტეგრაციის აღმსრულებელი ორგანოებია მსოფლიოს სიონისტური კავშირები, მასონური ლოკები, ეკუმენისტური მოძრაობები, ამერიკის შეერთებულ

შტატების
ხელისუფლება,
რუსეთის
სიონისტურ-
ფედერაციული
ხელისუფლება,
რომელიც არის
მარქსისტული
მსოფლიო
ადმოცენებული
"მახინჯი ეკალი",
რომელსაც
წინასწარმეტყველი
უწოდებს —
"მეთხე მხეცს".

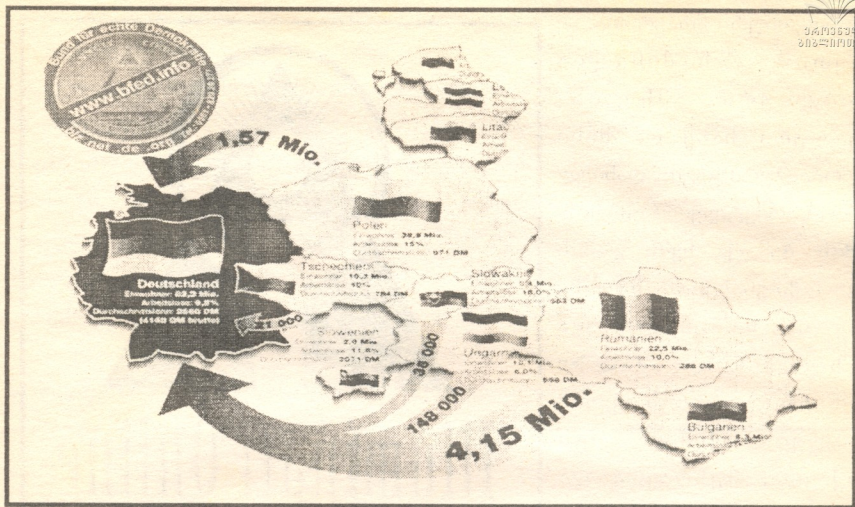
მსოფლიოში
ბოლო
მიმდინარე
პოლიტიკური
მოვლენებიდან
ნათლად
გამოიკვეთა, რომ
ანტიქრისტიანული
გლობალიზაცია
ახდები
ერთვნილი
ცნობიერებისა და
ხელისუფლების სრულ გადაგვარებას.

ზენაციონალური ელიტა და მასზე დაქვემდებარებული მსოფლიოს მთავრობები

ზენაციონალურ ელიტაზე დაქვემდებარებულ ხელისუფლებად. ფსევდო დემოკრატიული ნიღბით აღჭურვილი გლობალისტები მასობრივი ინფორმაციის საშუალებებით ადამიანებს შთააგონებენ, რომ ისინი თავისუფლები არიან და ცხოვრობენ თავისუფალ სახელმწიფოში, მაგრამ ნებისმიერი სერიოზული არჩევნების დროს დეკლარირებული თავისუფლება ფიქცია ხდება და საბოლოო არჩევანს ზენაციონალური ელიტა აკეთებს.

მსოფლიო კაპიტალის ვადანაწილება დასავლეთ ევროპაში

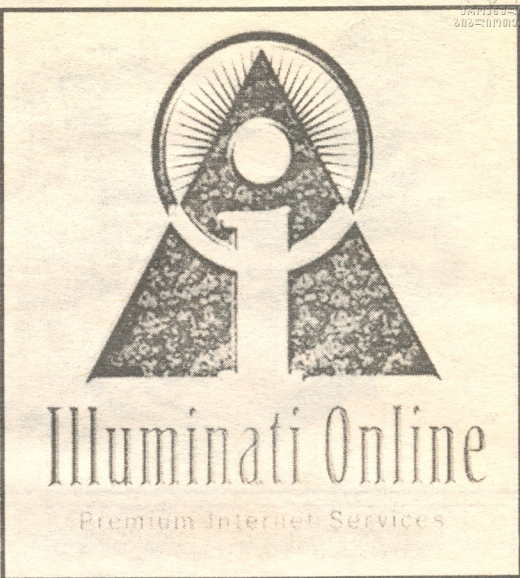
სწორედ ამასთან დაკავშირებით ამბობს ღვთაებრივი პაველ მოციქული: "მას, რომელიც მივა სატანის მოქმედებით, ყოველგვარი ყაღბი ძალით, ნიშნებითა და სასწაულებით და უსამართლობის ყველა საცდურით დაღუპულთათვის, იმის გამო რომ მათ არ შეიწვნარეს ჭეშმარიტების სიყვარული თავის სახსნელად, ამისათვის გაუგზავნის მათ ღმერთი მცდარ ქმედებას, რათა იწამოს სიცრუე, რათა დაისაჯოს ყველა, ვინც ჭეშმარიტება არ იწამა და მოიწონა უსამართლობა". (II თეს. 2.9-12).

მსოფლიო მთავრობაზე დამოკიდებული მართვადი დემოკრატია, მდიდარი ადამიანების ვიწრო ჯგუფისა და მათი მომსახურე პოლიტიკური მოღვაწეების ხელისუფლებაა. სწორედ ეს ჯგუფი წევებებს, თუ ვინ უნდა იყოს მმართველობაში უმაღლეს და ადგილობრივ დონეზე.

საიდუმლო მასონური ლოგებით დაკომპლექტებულ მსოფლიო მთავრობას, მეოცე საუკუნის დასასრულს დაუდგა ნორმალური პირობები და გარემოება, რათა გამოსულიყო კულისებიდან და ღიად წარსდგომოდა კაცობრიობას. დღეს "თავისუფალ ქვისმთელთა" ემისრებს განზრახული აქვთ მსოფლიოს დაყოფა ექვს გლობალურ-მაკონტროლებელ ზონად, რომელშიც შევლენ პატარა სახელმწიფოები მარიონეტულ მექანიზმებად. სამომავლოდ კი ეს მარიონეტული სისტემაც გაქრება და კაცობრიობას ეყოლება ერთი ათეისტურ-

ანტიდოქტორული მთაერობა. აი
ასეთი საშინელია
“ბიბლიური მხეცის”
რეალური სახე და მისი
გლობალური გეგმა. დანიელ
წინასწარმეტყველი ამბობს:
“ამის შემდეგ ჩემს დამის
ხილვაში ვნახე, აჰა, მუთხე
მხეცი, საშინელი და
საზარელი და ძალზე
დონიერი, რკინის ვეება
კბილები აქონდა. იგი
ნთქავდა, მუსრავდა და
ნარჩენებს ფეხით თელავდა;
გამოირჩეოდა ყველა
წინამორბედი მხეცისაგან და
ათი რქა აქონდა”. (დან.7.1-7)

*ილუმინატები-მართვადი დემოკრატიის
უხილავი სახელმწიფო*

ბოლო ორმოცდაათი
წელია, მართვადი
დემოკრატიის ტიპიური წარმომადგენლები არიან ამერიკის შეერთებული
შტატები და დასავლეთ ევროპის ქვეყნები, რომლებშიც დემოკრატიული
რიტორიკის საფარქვეშ ზენაციონალური ელიტის უმკაცრესი დიქტატურა
მეფობს. დემოკრატიული საზოგადოების მართვის მსგავს სისტემას. ქმნის
ვლადიმერ პუტინი რუსეთში, რომლის გუნდშიც არსებობს მართვადი სისტემის
შემქმნავებელი გაავლოვსკის ხელმძღვანელობით. საზოგადოებრივი შეგნების
ტოტალური მანიპულაციის განხორციელებით, რუსეთის ფედერაციის
პრეზიდენტი და მთაერობა მსოფლიო ოლიგარქიისა და მასონური ელიტის
ინტერესების გამომხატველნი არიან.

სწორედ მასონური ელიტა ქმნის კაცობრიობაზე გაბატონებულ
გლობალური კულტურის სისტემას; შტრიხკოდების, ბიომეტრული ბარათების
შემოღებით ისინი აპირებენ ადამიანის ყველა მონაცემის თავმოყრას ერთ
კომპიუტერულ ცენტრში და მის სრულ გაკონტროლებას. მაგრამ
გლობალისტთა ანტიქრისტიანულ გეგმებს ეწინააღმდეგება ადამიანთა
რელიგიური თვითშენება, რაც მიუღებელია 'თავისუფალ ქვისმთელთა'“

იდეოლოგიისათვის, რელიგიური შეგნების ქრისტიანული გლობალიზაცია
კი დვითიკურთხეული აზროვნებაა და სრულიად ბუნებრივი პროცესია.
საუკუნეების მანძილზე ქრისტიანულმა გლობალიზაციამ საზოგადოების
მმართველობის უმაღლეს ფორმად აქცია ქრისტიანული მონარქია – ახალი
აღთქმის მოძღვრებაზე დაფუძნებული დამოუკიდებელი ხელისუფლება,
რომელიც საზოგადოების ყველა ფენას ეყრდნობა. ქრისტიანული მონარქიის
საფუძვლები სამოყალიბებელია იმპერატორ იუსტინეს მოძღვრებაში
ძალაუფლებათა სიმფონიის შესახებ, რომლის განვითარებაც დამოუკიდებელი
ეროვნული სახელმწიფოების პირობებში ხდება.

ისტორიამ არა ერთხელ დაგვანახა, რომ ახალი აღთქმის ჭეშმარიტებათა
ხორცშესხმა ხეწი ცხოვრებიდან განდევნის ბოროტებას, უსამართლობას,
ბარბაროსობას, ემეცრებას,
წარმართობასა და
სატანიზმის სხვა
გამოვლინებებს. ბუნებრივია,
რომ სწორედ რელიგიის
სფეროში წარმოიშვა
უმთავრესი კონფლიქტი
ქრისტიანულ და
ანტიქრისტიანულ
გლობალიზაციებს შორის,
რადგან მასონური
გლობალიზაციის მიზანია
მსოფლიო წესრიგის დაწესება
მსოფლიოს ყველა
რელიგიაზე.

რელიგიის ერთიან
კონტროლქვეშ მოქცევისა და
მათი მართვის ისტორია
საუკუნეთა წიადიდან
საიდუმლო თემებისა და
სექტების ქრისტიანობის
წინააღმდეგ ბრძოლის
პერიპეტიებიდან მოდის, ამ
მხრივ პირველი ნაბიჯი

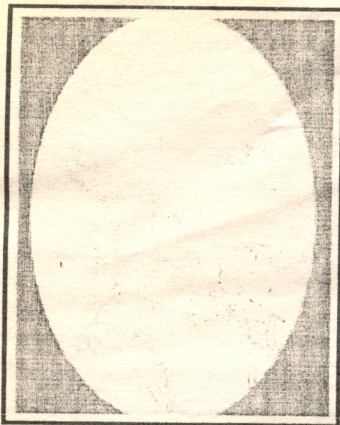

მართვადი აღამიანი

იუდაველთა საიდუმლო მთავრად (სინედრიონის) ვევიბრელ და ბაბილონელ მისხებზე. ქრისტიან და მამადაიან იურარქებზე ხემოქმედებით გადაიდგა. მაგრამ ეს ცდები წარმატებელი არ აღმოჩნდა.

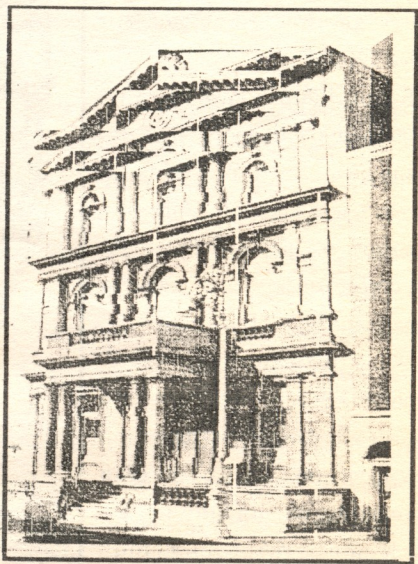
უთარება შეიცვალა XVIII საუკუნის დასასრულს. როდესაც დასავლეთ ევროპაში ხამოყადებდა მახონური დოქების ცენტრიდახული ქვაკუთხედი - სახეგადების სელიერ, პოლიტიკურ და ეკონომიკურ ცხოვრებაზე საიდუმლო ხემოქმედების კარგად დასუქსევებული მქქანიხმით: განხორციელდა პირველი ორგანიზებული ცდები მსოფლიოს

მაქსიმელიან რობსპიერი

რელიგიებზე კონტროლის დასამყარებლად

მე-XVIII საუკუნის პირველ ნახევარში იხელისში შეიქმნა სახეგადიება, რომელიც დღესაც ცდილობს შექმნას სიმბოლური რელიგია, რომლის დროსაც მოისპობა ეოველხაირი წოდებრივი რელიგიური განსხვავებანი. მახონურ ენაზე ეს ნიშნავს ქრისტიანული ეკლესიის ნგრევას და ე.წ. გონების რელიგიის შექმნას. ეს გეგმა მახონებმა ნაწილობრივ განახორციელეს საფრანგეთის რევოლუციის დროს. მათსი მაქსიმელიან რობესპიერმა და მისმა ბარბაროსმა თანამებრძოლებმა დაიწვეს მახონური დოქებიდან გონების რელიგიის, უმაღლესი არსების კულტის საყოველთაო დაზერევა, რომლის მთავარი ამოცანა იყო ქრისტიანობის ამოიბრევა და ათეოსტიკური აზროვნების დამკვიდრება. ამის შესახებ ითახე

რელიგიის მსოფლიო პარლამენტის შენობა

ღვთისმეტყველო ბრძანებმა: "გავიგონე სხვა ქმს ციდან, რომელიც ამბობდა: გამოურთვე მას, ხეში ხაღხიო, რათა არ ეხიარო მის ცოდვებს და არ მიიღო მისი წყაღუდებისაგან". (გამოცხადება, 18:4)

1893 წელს მახინჯური ელიტის მიღგაწევი აზრებები რელიგიის მხოფლო პარლამენტს, რომელმაც პირველად ხაყართა დააყენა ხაკთისი გაერთიანებული

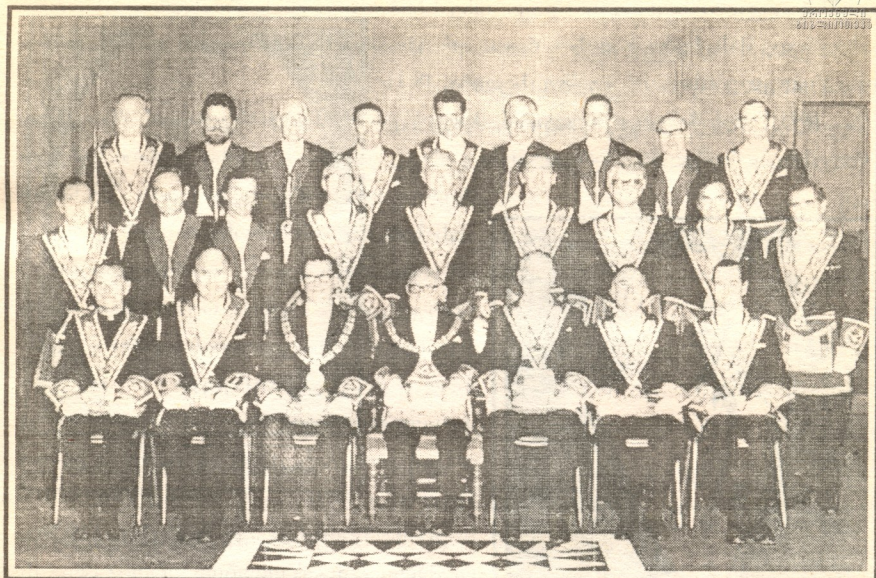
ჩიხეხტერის ეპისკოპოსი
გ.ბელი მახონურ
სამოსში

რელიგიის ორგანიზაციის შექმნის შესახებ, მაგრამ მახინჯებმა ვერ შეხედეს ამ ორგანიზაციის მმართველობითი სტრუქტურის შექმნას, რაშიც მათ ხელი შეუქმნაღეს ხაზოგადობის პატრიოტიკულმა ძაღებმა. პირველ რიგში მართლმადიდებლობამ, მახინჯთა კოდექერთი "იქედნური" წარმონაქმნის რელიგიური დიდებრადების ხაკერთაშიორისი კონგრესი (1920), რომელიც მოეწოდებდა ერთა ღოგის შექმნისკენ, თუქმცა ეს ცდაც წინააღმდეგობას წააწყდა მხოფლო რელიგიის დიდებრთა მხრიდანაც, რომლებმაც არ ისყერვეს "ხამყართს დიდი არქიტექტორის" (ბაფომეტი, ხატისა) დიქტატისადმი მორხიღება.

1943 წელს ინგლისური მახინჯობის ერთ-ერთმა ხელმძღვანელმა – ჩიხეხტერის ეპისკოპოსმა გ. ბელმა შექმნა

პირველი რელიგიათაშიორისი კომიტეტი, რომელმაც; ეხდა ეხზრუხვეღელო კაქშირი მხოფლოის მოავარი რელიგიების წარმომადგენელთა შორის, ხახედლივი შექმნობის შედეგად კომიტეტმა მოამხადა "ხამი აღმხარებლობის" დეკლარაცია (პროტესტანტიკლის, კათოლიკურის, იუდექერის) რომელიც გაეროს წარედგისეს, მაგრამ მას მხარდატკერა ვერ აძოვა. მიუხედავად ამისა, წინაღღებები გაერთიანებულა რელიგიების ორგანიზაციის შექმნის შესახებ გამუქმებით ისმიღა გაერო-ს მაღალი ტრიბუნიდან და მას მომხრეებიც აქეჯდა როგორც ამ ორგანიზაციის გახერადურ მდივნებს, ისე თანამშრომლებს შორის, 70-80-იან წლებში ამ იღეახ გახიწყეუქტღეს ქაღაგებღა მახინჯი რ. მიქეღერი.

გაგების ტაძრის ხელმძღვანელობა

50-იანი წლების დასაწყისში მასონურმა ორგანიზაციებმა მოახერხეს რელიგიათა მსოფლიო აღიარების შექმნა, რომელმაც რამდენიმე კონფერენცია ჩაატარა, მაგრამ მასში გაველნიანი რელიგიური ძალების წარმომადგენლობა იმდენად მცირერიცხოვანი იყო, რომ ეს იდეაც უშედეგოდ ჩაქრა. 1952 წელს თავისუფალ ქვისმთლეღთა ელიტის მფარველობით მუშაობა განაახლა მე-XIX საუკუნის ბოლოს შექმნილმა – ‘რელიგიათა მსოფლიო პარლამენტმა’, არსებითად ეს იყო ახალი ორგანიზაცია, რომელიც იკრიბებოდა ნიუ-იორკის შთავარ პრესვიტერიანულ ტაძარში. დაახლოებით რვა წლის შემდეგ, 1960 წელს მსოფლიო წამყვანმა ეკუმენისტურმა ძალებმა შექმნეს ე.წ. “გაგების ტაძარი”, რომლის დამაარსებელთა შორის იყო მე-XX საუკუნის ყველაზე დიდი მასონის, ამერიკის პრეზიდენტის ფ.დ. რუზველტის ქვრივი ელენორა რუზველტი –ამერიკის ქალთა მასონური ორგანიზაციების ერთ-ერთი ხელმძღვანელი. ‘გაგების ტაძრის’ დანიშნულება იყო მსოფლიოს სხვადასხვა რელიგიებს შორის ურთიერთგაგების მიღწევა, მისი სახით შეიქმნა წმინდა მასონური პროპაგანდისტულ-საგანმანათლებლო ორგანიზაცია ორი ცენტრით ნიუ-იორკსა და დელიში.

აღსანიშნავია, რომ აღმოსავლეთის მასონური ლოკების წაქეზებით 60-იანი წლებიდან გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის შექმნის იდეით გამოვიდნენ კორეული ბუდიზმის ხელმძღვანელები, რომლებიც ამტკიცებდნენ, რომ ეს ორგანიზაცია ხელს შეუწყობს კაცობრიობის სულიერი პრობლემების გადაწყვეტას“

მსგავსი უსაფუძვლო იდეების ნიადაგზე შეიქმნა რელიგიისა და მშვიდობის საკითხების საერთაშორისო კონფერენცია, რომლის ერთ-ერთი

ჯონ ტელორი

დამაარსებლის შრი დივაკერის აზრით, აუცილებელია გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის შექმნა, რომელიც მთელ მსოფლიოში იმოქმედებს გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მსგავსად“. 1973 წელს, ეკუმენიზმის ემისრებმა სხვადასხვა რელიგიური კონვენციები წარმომადგენლებისაგან შექმნეს კომისია, რომელმაც დაისახა მიზნად ბიბლიის სრული რეფორმაცია და ოუდველთათვის მიუღებელი ადგილების საბოლოო ლიკვიდაცია.

1986 წელს ცნობილი მასონის ჯონ ტელორის ინიციატივით, საერთაშორისო

კონვენციურ თათბირზე იმერდაუქში (ინგლისი) შეიქმნა აღმსარებლობათა მსოფლიო საბჭო, მაგრამ მსოფლიოს წამყვანმა რელიგიურმა მოღვაწეებმა მხარი არ დაუჭირეს ამ მასონურ იდეას და საბჭოც ისე დაიხურა, რომ მუშაობა არც დაუწყო. ზენაციონალური ელიტის აქტიურობა გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის შესაქმნელად ძლიერ გაიზარდა საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ. წითელი იმპერიის მსხვრევამ, ძლიერ დაასუსტა ისედაც სახეშეცვლილი რუსული მართლმადიდებლური ეკლესია, რამაც მსოფლიო მასონობას მართლმადიდებლობაზე ახალი შეტევის საშუალება

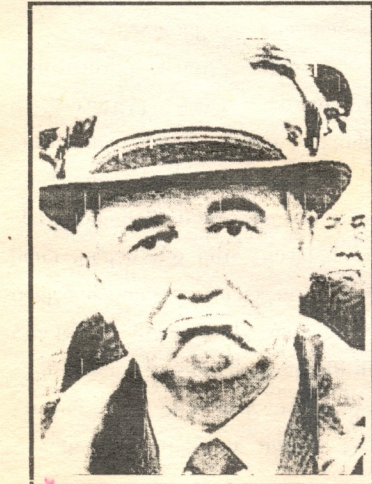

მისცა. მასონური
სამხსრივი კომისიის
მდივანმა ზბიგნეკ
ბჰეჩინსკიმ ყოველგვარი
მორიდების გარეშე
საყაროდ განაცხადა, რომ
კომუნისტების დაცემის
შედეგად ამერიკის მთავარი
მ ( )

მართლმადიდებლური
ეკლესია.

1993 წელს სან-
ფრანცისკოში დაიწყო
მოსამზადებელი შექმნა
გაერთიანებული რელიგიების
ორგანიზაციის
შესაქმნელად. მსოფლიო
საიდუმლო მთავრობიდან
მისი ხელმძღვანელები
იყვნენ ამერიკის უპრესიდენტო
ეკლესიის ეპისკოპოსი
ჯ. სვიხტი და ცე-ას
ყოფილი გენერალური
მდივანი მიხეილ გორბაჩოვი.

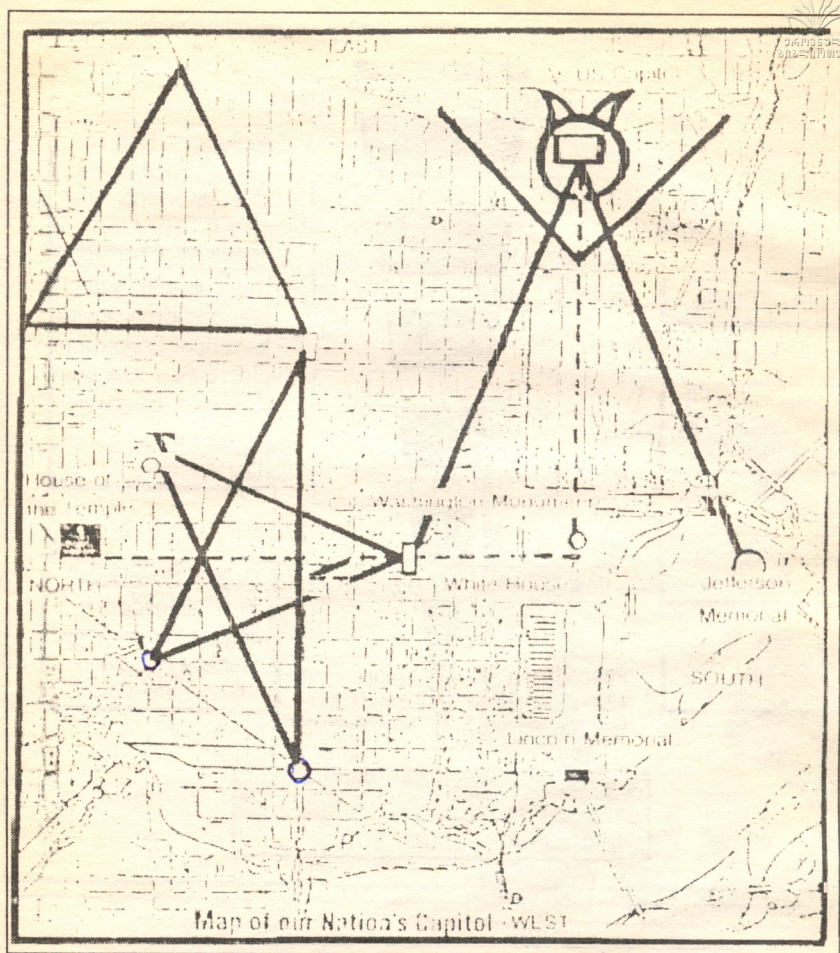
1994-1997 წლებში
ჯ. სვიხტიმ მრავალი ქვეყნის
მთავარი და მთავარი
მსოფლიო რელიგიების
ლიდერთა მხარდაჭერას
შეუცხადა. მაგრამ მსხვილ
რელიგიათა არც ერთმა
იერარქმა არ მისცა მას
ოფიციალური თანხმობა
გაერთიანებული რელიგიური
ორგანიზაციის
შექმნაში მონაწილეობის
შესახებ.

ზბიგნეკ ბეზინსკი

1995 წელს, კვლავ სან-
ფრანცისკოში ხატარდა
გაერთიანებული რელიგიების
ორგანიზაციის ინიციატორთა
მორიგი კონფერენცია,
რომელშიც მონაწილეობდა
სხვადასხვა აღმსარებლობის
(ძირითადად, სექტებისა და
ოკულტური საზოგადოებების)
55 წარმომადგენელი, რომლებმაც
ამ ორგანიზაციის ენაობრივი
შექმნის გეგმა შეიმუშავეს.
სიშანდობლივია, რომ ეს
გეგმა შემუშავდა პროგრამა -
SIGMA - ს

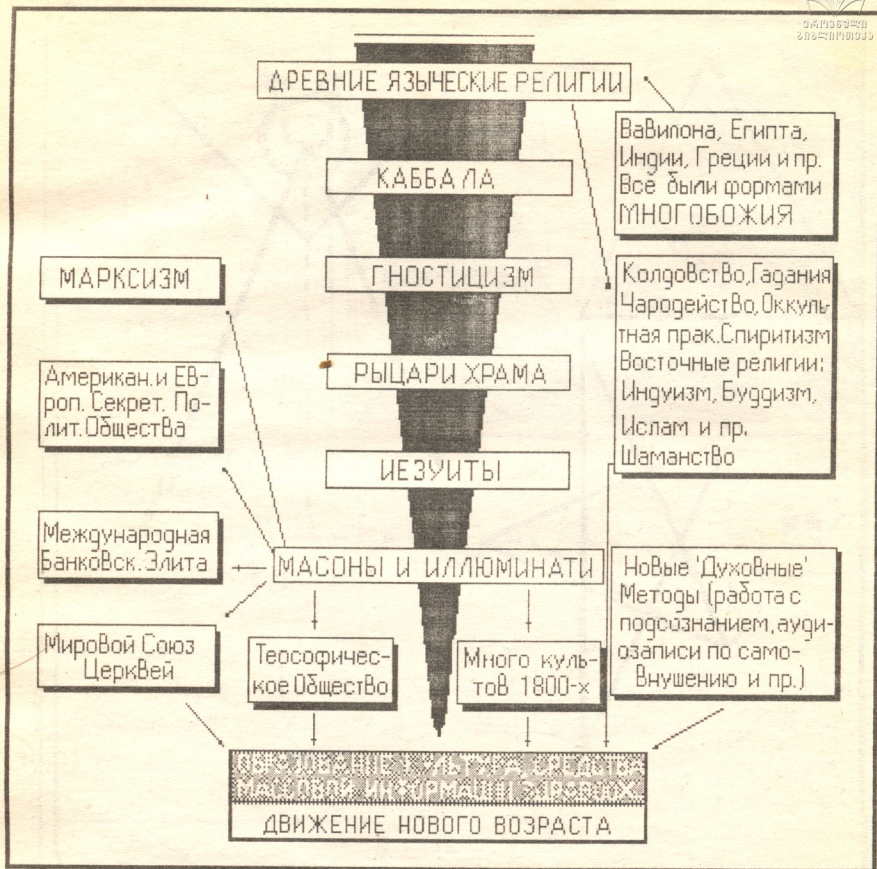

ვაშინგტონის ცენტრი, სადაც შენობები მასონური სიმბოლიკის მიხედვით არის განლაგებული

საუბეკელზე, რომელიც თავისთავად წარმოადგენს მსოფლიო პროცესების გლობალური მართვის პროექტს.

სამხსრვო კომისიისა და იდეუმინატების უშუალო მხარდაჭერით, 1997 წელს გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის ინიციატორებმა რამდენიმე რელიგიური კონფერენცია ჩაატარეს ინგლისში, არგენტინაში,

მსოფლიო მასონური პირამიდა

ნიუ-იორკსა და იოჰანესბურგში. აღსანიშნავია, რომ იქ ძირითადად სექტანტებისა და ოკულტისტების რამდენიმე დაჯგუფება იყო წარმოდგენილი.

გლობალური რელიგიის ძირითადი დოქტრინის შემქმნაველები არიან ამერიკის ეპისკოპალური ეკლესიის ეპისკოპოსი ვ. სვინგი, გორბანოვის ფონდი და მსოფლიოს ეკუმენისტურ ორგანიზაციებთან დაკავშირებული კათოლიკური ეკლესიის წარმომადგენლები. პროექტის მომზადება ღრმად გასაიდუმლოებული იყო და იგი მხოლოდ 1999 წლის 25 ივნისს სან-ფრანცისკოში, ეპისკოპალური ეკლესიის ტაძარში ეკუმენისტური ღვთისმსახურების დროს გაცხადდა. ეკუმენური ღვთისმსახურება

გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის 50 წლისთავის აღსანიშნავად ტარდებოდა.

გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის პროექტის შემუშავება და განხილვა ხდებოდა გორბანოვის ფონდის ამერიკულ რეზიდენციაში, რომელიც სან-ფრანცისკოში, ამერიკის ყოფილი სამხედრო ბაზის – პრეზიდენტის ტერიტორიაზე მდებარეობს. 1995 წლის სექტემბერში სწორედ აქ შეიკრიბა გორბანოვის ფონდის პირველი მსოფლიო ფორუმი, რომელზეც აღინიშნა, რომ ფორუმის მთავარი ამოცანაა, სათავე დაუდოს ხუთწლიან პროცესს – “იმ ფუნდამენტური პრიორიტეტების, ფასეულობებისა და ქმედებების განმარტებისა, რომელიც აუცილებელია კაცობრიობის სასელმძღვანელოდ პირველი გლობალური ცივილიზაციის განვითარების გზაზე”.

გარკვეული ხნის შემდეგ, მიხილ გორბანოვის ფონდი სხვა საიდუმლო მასონურ ორგანიზაციებთან ერთად ატარებს კონფესიათაშორის შეხვედრას ამერიკაში, რომლის მთავარი თემაა – “მსოფლიო რელიგიები და გლობალური ცივილიზაცია”. შეხვედრაზე დაისახა შემდეგი გეგმები:

I. გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის კონცეფციის

მაწინააღმდეგე პუნქტების შესწავლა.

II. გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის მიერ მსოფლიოს ხელვის სქემის შემუშავება. (გორბანოვის ფონდის მეთაურობით).

ფორუმის მთავარი დედააზრი იყო – “კონტროლი მსოფლიო რელიგიებზე – კონტროლი კაცობრიობაზე”. ფორუმზე ეროვნული რელიგიური ეთიკის სანაცვლოდ წამოყენებულ იქნა გლობალური ეთიკის იდეა – “ძირეულ ფასეულობათა” რაღაც სინთეზი, რომელსაც იზიარებენ მსოფლიოს წამყვანი რელიგიები.

გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის შესაქმნელად გორბანოვის ფონდთან მჭიდროდ თანამშრომლობდა რელიგიისა და მშვიდობის მსოფლიო კონფერენცია. ეს ორგანიზაცია გეგმავდა საერთაშორისო ცენტრის მოწყობას კონფლიქტებისა და რელიგიური პრობლემების მოგვარების საკითხებზე (როკფელერის ფონდის ფინანსური მხარდაჭერით). მსოფლიო კონფერენციის მოღვაწენი, ეროვნულ მოქალაქეობას უარყოფდნენ და პლანეტარულ მოქალაქეობასა და მსოფლიო მთავრობას ქადაგებდნენ.

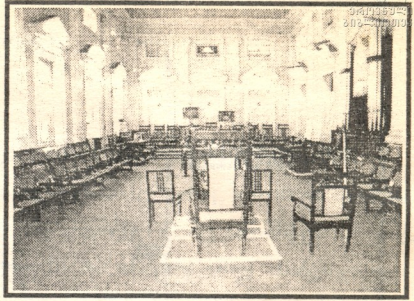
“პერესტროიკის არქიტექტორის“ მიხეილ გორბანოვის ფონდმა და ამ საკითხით დაინტერესებულმა მასონურმა ლოკებმა, გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაცია გაეროს-ს მსგავსად დააპროექტეს – გენერალური ასამბლეით, უშიშროების საბჭოთა და გენერალური მდივნით. ეს ორგანიზაცია ჩაფიქრებული იყო, როგორც “შუღმივმოქმედი ცენტრი, სადაც მსოფლიო რელიგიები იღვაწებენ ყოველი სუფთადგმელის საკეთილდღეოდ დედაძიწახე“. ეკუმენისტი ებისკოპოსი სვინგი თვლის, რომ გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაცია ქრისტეს ნათელზე უფრო მეტად ამობრწყინდება კაცობრიობის თავზე და განაგრძობს “მსოფლიო სულიერი ტრადიციების შექმნა სამყაროში, რომელიც ამ შექმნა ძალზე საჭიროებს“. გაერთიანებული რელიგიების

როლანდ რეივანი გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის წევრებთან ერთად

ორგანიზაციასთან მსოფლიო ბანკის მსგავსი მონდიალისტური სტრუქტურების გვერდით უნდა შეიქმნას საკუთარი - მორალური ფასეულობების ბანკი ჰუმანიტარული პროექტების ინიციატივებისათვის.

მასონური დარბაზი

დღესდღეობით ერთიანი მსოფლიო ეკლესიის შტაბ-ბინა სან-ფრანცისკოს მახლობლად, პრეზიდენტში მდებარეობს, - იქ, სადაც დღეს იმყოფება გორბანოვის ფონდის ამერიკული რეზიდენცია.

„სუფიერების უსაზღვროდ გაცემის“ გარდა, გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაცია მისი შემქმნელების მიერ განიხილება, როგორც მსოფლიოს რელიგიური კონფლიქტების მოგვარების ორგანო. ამრიგად, მასონური ელიტის აზრით, გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციამ უნდა განახორციელოს გლობალური კონტროლი მსოფლიოს ყველა რელიგიაზე და აიძულოს ისინი, მიიღონ ზენაციონალური ელიტის მიერ შემუშავებული გადაწყვეტილებანი. მასონური გათვლით, გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის შექმნის პროექტი მომზადებულ იქნა სწორედ მიხეილ გორბანოვის ფონდის მიერ. სახელი ამ პოლიტიკოსისა, რომელმაც ქვეყანა დაანგრია და გაყიდა საკუთარი ხალხი, რუსეთში იუდა გამცემლის სამუდამო სიმბოლოდ იქცა. ამ ეკუმენისტური მოღვაწეობით, რუსეთში გორბანოვის დამანგრეველი მისიის მისტიკურმა შინაარსმა ახალი მსოფლიო გაგრძელება ჰპოვა.

ყოველივე ზემოთ აღნიშნულის შემდეგ, ჩვენ თამამად შეგვიძლია ვთქვათ, რომ რწმენა არის ადამიანის არსობის განმსაზღვრელი, ამის გამო სრულიად აშკარაა ანტიქრისტიანული გლობალიზაციის უტოპიური ხასიათი. სახარება ამბობს: „ხოლო ეშმაკი, რომელმაც აცდუნა ისინი, ჩაგდებულ იქნა ცეცხლისა და გოგორდის ტბაში, სადაც მხეცი და ცრუ წინასწარმეტყველი იმყოფებიან და დაიტანჯებიან დღე და ღამე, უკუნითი უკუნისამდე“. (გამოცხადება, 20.10)

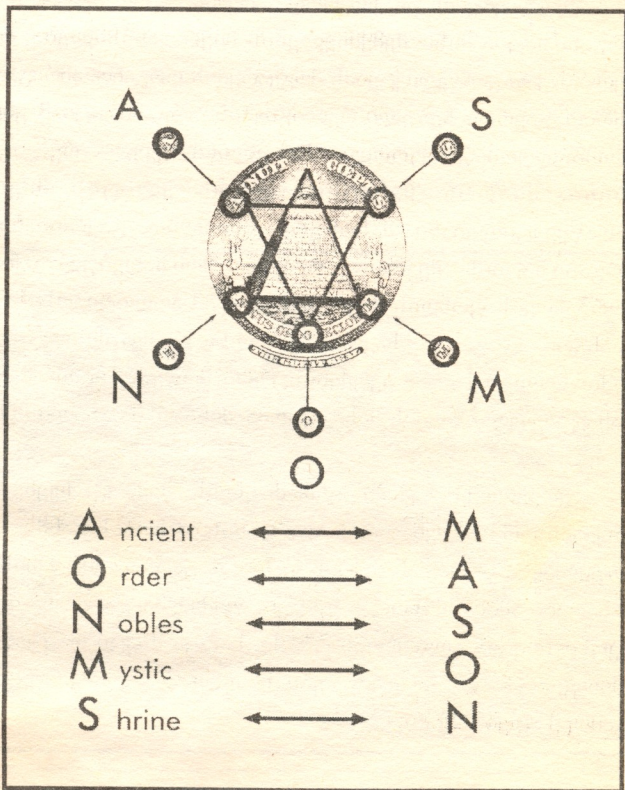

მეორე ნაწილი

1920 წელს ევროპაში სამოყალიბდა რელიგიური ლიბერალიზმის საერთაშორისო კონგრესი, რომელიც მსოფლიო ინტელიგენციას ერთად ღივის შექმნისაკენ მოუწოდებდა. თუ ამ ცდამ გაამართლა – მსოფლიო რელიგიების ღიდერებმა არ ისურვეს... რელიგიური გლობალიზმის“ დიქტატს დამბრნილებოდნენ. რასიუნიძე წლის შემდეგ ინგლისელმა ეკუმენისტმა რაიმონ ბრუმ სცადა კვლავ დაეხევა საკითხი „რელიგიათაშორისი ღივის“ შექმნის შესახებ. მაგრამ მისი მცდელობაც ამაო აღმოჩნდა.

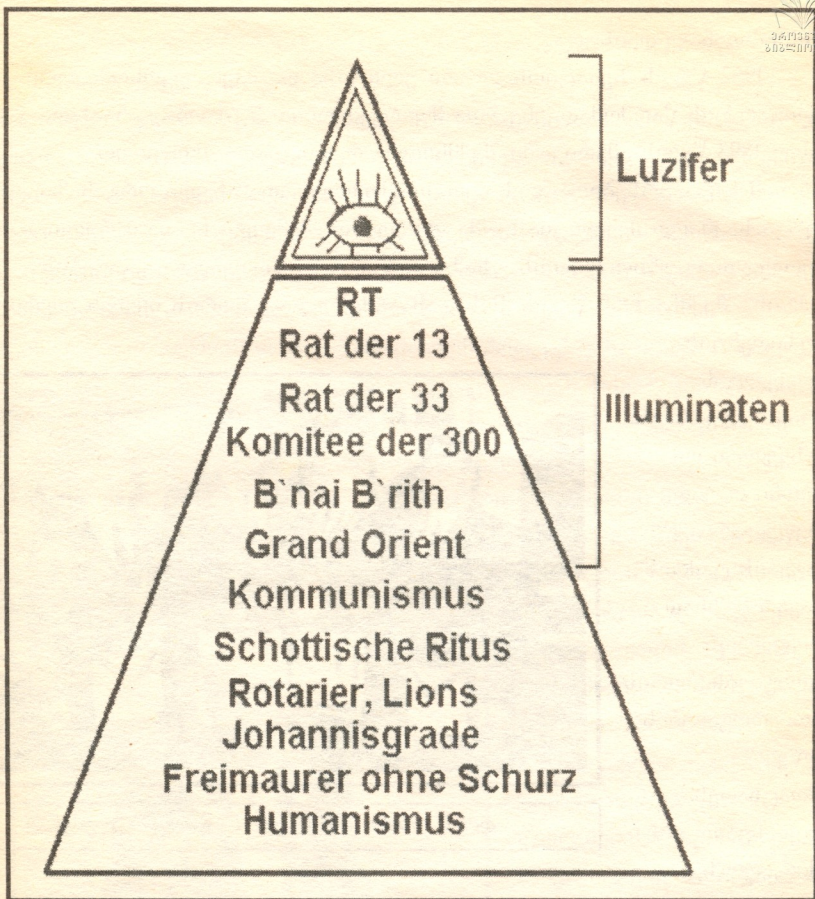
1929 წელს ნეორელიგიური მოძრაობის „ ევ გე“-ის ღიდერმა ედის ბეილიმ განაცხადა, რომ „მსოფლიო ეკლესია ერთიანია და იგი ჭეშმარიტად ადგას ეკუმენიზმის გზას, რაც საბოლოოდ რწმენის ინტეგრაციამდე მიგვიყვანს“.

„მეოცე საუკუნის ეკელაზე საშიში სენი“ – ასე უწოდა მართლმადიდებლობის თანამედროვე

მასონური სიმბოლიკის ერთ-ერთი ინტერპრეტაცია

მსონთა იერარქიული პირამიდა

აღმსარებელმა ამერიკელმა წმინდა მამამ სერაფიმე როუზმა გლობალიზმს. ქრისტიანობის აპოლოგეტი ყოველთვის აქტიურად ეწინააღმდეგებოდა ერთიანი სინთეზური რელიგიის შექმნას, რასაც ღვთისგან განდგომად მიიხედა.

XX საუკუნის 50-იან წლებში ახალი მსოფლიო წესრიგის ნოვატორებმა მოახერხეს, შეექმნათ რელიგიათა მსოფლიო აღიანსი, რომელმაც რამდენიმე კონფერენცია ჩაატარა, მაგრამ გავლენიანი რელიგიური ძალების სიმცირის გამო გლობალისტთა საერთაშორისო კონგრესი

გახსნისთანავე დაიხურა.

1952 წელს ზენაციონალური ელიტისა და მაკროეკონომიკური ოლიგარქიის წარმომადგენელთა მფარველობით მუშაობა განაახლა ჯერ კიდევ 1893 წელს ამერიკაში შექმნილმა რელიგიათა მსოფლიო პარლამენტმა. არსებითად, ეს იყო კოსმოპოლიტთა ახალი ორგანიზაცია, თუმცა საკმაოდ ძველი და დრმა ფესვებით. შემდეგი ნაბიჯი რელიგიათა საყოველთაო უნიფიკაციის გზაზე იყო ვერეთ წოდებული „გაგების ტაძრის“ შექმნა 1960 წელს. მის დამაარსებელთა შორის იყვნენ ამერიკის პრეზიდენტის

რუზველტის ქვრივი ელენორა რუზველტი და ბარონი დევიდ როკველერი. „გაგების ტაძრის“ მთავარ მიზნად „მსოფლიოს რელიგიებს შორის ურთიერთგაგების მიღწევა“ გამოაცხადეს. მოგვიანებით მის საძირკველზე

დღეს ისინი მსოფლიოს აკონტროლებენ

აღმოცენდა კოსმოპოლიტური ხასიათის პროპაგანდისტულ-საგანმანათლებლო ორგანიზაცია, რომელსაც ნიუ-იორკსა და დელიში ორი დიდი ცენტრი ჰქონდა. არაერთი რელიგიური კონფერენცია, რომლებიც 60-90-იან წლებში ჩაატარა „გაგების ტაძრმა“, საგანგებოდ ემთხვეოდა მსოფლიოს პოლიტიკურ ლიდერთა შეხვედრებს.

ამ მოვლენების უკუთ გაგებაში დაგვეხმარება ცნობილი რუსი მწერლისა და პუბლიცისტის ანდრეი ვოლკოგონოვის სიტყვები: „დღეს, XX საუკუნის დასაწყისში, დადგა დრო, როდესაც პოლიტიკური გლობალიზმი, რომელიც ითვალისწინებს მცირე ერთა უპირობო გეოანექსიას და მსოფლიო რუსის საყოველთაო შეცვლას, უპრობლემოდ შეერწყა რელიგიურ გლობალიზმს, იმავე ეკუმენიზმს, რომელმაც

დომინირებული მდგომარეობა დაიკავა თანამედროვე მსოფლიოში მიმდინარე მოვლენების ფონზე“.

რუსი ავტორის აზრს იზიარებს მრავალი ევროპელი ექსპერტი და თეოდოგი, რომლებიც გლობალიზმის შეუქცევად პროცესში უამრავ ნაკლსა და ნეგატიურ მოვლენას ხედავენ. მათ შორის დიდერის პოზიცია, რაღა თქმა უნდა, რელიგიურ საკითხს უკავია, რომლის გადაწყვეტაც ინტეგრაციული თვალსაზრისით თითქმის შეუძლებელია. 70-იანი წლების დასასრულს გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის შექმნის იდეით გამოვიდნენ პროტესტანტი აღმსარებლები, თუმცა მათ ნაჩქარევ და ნოვატორულ ინიციატივას მთელ ქრისტიანულ სამყაროში სასტიკი წინააღმდეგობა მოჰყვა, რის გამოც რელიგიის გლობალიზაციის ეს ცდაც კრახით დასრულდა.

1980 წელს ერთიანი რელიგიურ-პოლიტიკური მსოფლიოს მშენებლებმა ადრე წარმოთქმულ იდეათა საფუძველზე რელიგიისა და მშვიდობის

საკითხების საერთაშორისო კონფერენცია დააფუძნეს. მისი ერთ-ერთი აქტიური დამფუძნებელი შრი დივაკერი ამბობდა: აუცილებელია შეიქმნას „გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაცია, რომელიც გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის მსგავსად იმოქმედებს მთელ მსოფლიოში“.

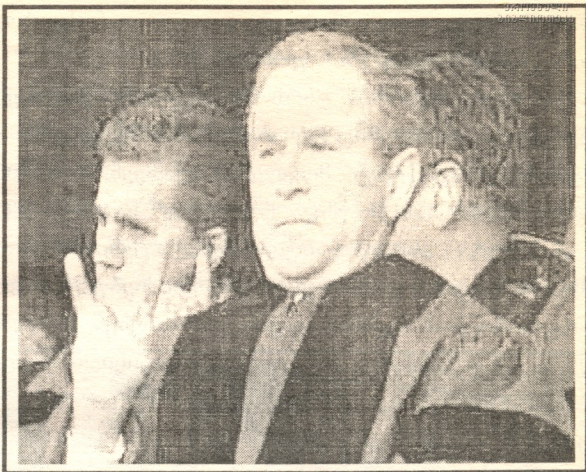
ზენაციონალური ელიტისა და სინთეზური რელიგიის ფუძემდებელთა აქტიურობა გაერთიანებული რელიგიების ორგანიზაციის შესაქმნელად საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ შესაძინევედ გაიზარდა –

აქტივისტი მასონები

კომუნისტური
იმპერიის მსხვერველ
ძლიერ დაასუსტა
რუსული ეკლესიაც.
რამაც გლობალიზმის
აღმსარებლებს
ქრისტიანობაზე ახალი
შეტევის საშუალება
მისცა. სამხსრივი
კომისიის მდივანმა
ზბიგნევ ბუჰინსკიმ
სრულიად
მოურიდებლად
საჯაროდ განაცხადა,
რომ კომუნიზმის
მისაპობის შემდეგ

ჯორჯ ბუში ესაღმება მასონებს

ახალი მსოფლიო წესრიგის მთავარი მტერი ქრისტიანული ეკლესიაა.
1997 წლის აპრილ-მაისში გაერთიანებული რელიგიების
ორგანიზაციის ინიციატორებმა რამდენიმე რელიგიური კონფერენცია
ჩაატარეს ინგლისში, არგენტინაში, ნიუ-იორკსა და იოჰანესბურგში. იმავე
წელს აშერიკის ეპისკოპალური ეკლესიის ეპისკოპოსმა ვ. სვინგმა და
მიხეილ გორბაჩოვის ფონდმა მსოფლიო უნივერსალური რელიგიის
პირველი პროექტი შეიმუშავეს. პროექტის მზადების პროცესი ღრმად
გასაიდუმლოებული იყო. იგი მხოლოდ 1999 წლის 25 ივნისს სან-
ფრანცისკოში, ეპისკოპალური ეკლესიის ტაძარში, ეკუმენისტური
ღვთისმსახურების დროს გაცხადდა. დამსწრეთა შორის იყვნენ
სხვადასხვა რელიგიის წარმომადგენლები, ცნობილი პოლიტიკური და
საზოგადო მოღვაწეები. გაზეთ „სან-ფრანცისკო ქრონიკალის“ ცნობით,
„ლოცვა, გალობა და ფიცი უამრავი ღმერთის სახელზე აღველინებოდა“.
როგორც ცნობილი ინგლისელი პოლიტოლოგი და
ანტიგლობალისტი დევიდ მაგპეი ამბობს, თანამედროვე გლობალიზმის
მშენებლები სრულ ეოფორიასა და გაუგებრობაში არიან, რადგან მათ
მიერ შექმნილი ინტეგრაციული მანქანა, რომელიც შეიწოვს ყოველივე
სასიკეთოსა და ღამაზს, რაც კი კაცობრიობას ორმოცდაათი საუკუნის

მანძილზე შეუქმნია, თვით მათ ნააყენებს კრიტიკულ სიტუაციაში და
 მაშინ მსოფლიოში გაბატონდება არა ზენაციონალური ელიტა, არამედ
 უახლესი ტექნიკით შეიარაღებული მესამე ძალა – ტექნოკრატია“.
 1998 წლის სექტემბერში სან-ფრანცისკოში გაიმართა გორბანოვის
 ფონდის პირველი მსოფლიო ფორუმი, რომელზეც აღინიშნა, რომ
 ფორუმის მთავარი ამოცანაა, სათავე დაუდოს ხუთწლიან პროცესს ‘იმ
 ფუნდამენტური პატრიოტების, ფასეულობებისა და ქმედებების
 განმარტებისა, რომლებითაც კაცობრიობამ უნდა იხელმძღვანელოს
 პირველი გლობალური ცივილიზაციის განვითარების გზაზე“.
 მოგვიანებით გამოქვეყნდა ფორუმის მთავარი დედააზრი: ‘კონტროლი
 მსოფლიო რელიგიებზე – კონტროლი კაცობრიობაზე“. ფორუმზე
 ეროვნულ-ნაციონალური რელიგიური ეთიკის სანაცვლოდ წამოყენებულ
 იქნა გლობალური ეთიკის იდეა – ‘ძირეულ ფასეულობათა“ რაღაც
 ამორფული სინთეზი, რომელსაც უსიტყვოდ იზიარებენ
 კოსმოპოლიტიზმის მშენებლები.

როგორც გაეროს გენერალური მდივნის ყოფილმა თანაშემწემ
 რაიმონდ მიულერმა აღნიშნა, ‘ყოველმა თაობამ უნდა გადაწყვიტოს, თუ
 რა არის სიმართლე და რა – სიცრუე. ჩვენ გვჭირდება ჭეშმარიტი
 მეცნიერება, რათა განვსაზღვროთ, რა არის კარგი და რა არის ცუდი;
 ჩვენ გვჭირდება ‘დროის შესაბამისი ეთიკა“ – ის, რაც სწორია დღეს,
 ხვალ სიცრუე იქნება“. მაღალი ტრიბუნიდან მიულერი დღესაც ურჩევს
 მსოფლიო საზოგადოებას, შექმნან ეთიკის კომისია ‘ნებისმიერ
 ნაციონალურ ასპექტზე კონტროლის მიზნით“.

რუსეთში მიხეილ
 გორბანოვის დამანგრეველი
 მისიის მისტიკურმა
 შინაარსმა ახალი მსოფლიო
 გაგრძელება ჰპოვა. 1998
 წლის ივნისში კომიტეტმა
 მიიღო გადაწყვეტილება
 იმის შესახებ, რომ
 გაერთიანებული
 რელიგიების ორგანიზაციას
 2000 წლიდან დაეწყო

საქმიანობა, მაგრამ ეს განხრახვა, ფქტობრივად, ნაიშანა - არც ერთს
 ორთოდოქსულმა მსოფლიო რელიგიამ არ ისურვა ამ ორგანიზაციაში
 ოფიციალურად შესვლა.

რელიგიური გლობალიზმის განხილვის შემდეგ, შევეხოთ
 გეოპოლიტიკური გლობალიზმის ძირითად კონცეფციებს, კერძოდ კი
 მეთრე მსოფლიო ომის შემდგომ პერიოდს, როდესაც ეკონომიკურად
 მომდღავრებულმა დასავლეთმა 'ატლანტიზმის იდეოლოგიის' გატარება
 დაიწყო.

პირველი პოლიტიკური ფიგურა, ვინც აღნიშნული კონცეფციის
 აგიტაცია დაიწყო, იყო ამერიკის პრეზიდენტი ალან დალესი, რომელმაც
 ერთ-ერთ გამოსვლაში შემდეგი განაცხადა: 'ჩვენ ახალი ეპოქის შემქმნის
 წინაშე ვდგავართ, ერთადერთი წინააღმდეგობა საერთო მსოფლიო
 სახლის შემქმნის გზაზე არის საბჭოთა იმპერია, თუმცა ჩვენ რუსეთში
 უამრავი მხარდამჭერი გვყავს'. მოგვიანებით, სწორედ იმ რუს
 მხარდამჭერთა აქტიურობით დაინგრა საბჭოთა კავშირი, რომლის
 არსებობაც თხუთმეტმა ეკონომიურად ჩამორჩენილმა რესპუბლიკამ
 შეცვალა. ამერიკელი პოლიტოლოგის გ. კარა-შერზის აზრით:
 გლობალისტთა პირველი მხარდამჭერი რუსეთში იყო პარტიული
 ნომენკლატურა, ლიბერალური ინტელიგენცია და კრიმინალური
 სტრუქტურები, რომლებმაც ქვეყნის ეტაპობრივი დესტრუქტურიზაცია
 მოახდინეს: საბჭოთა კავშირის დანგრევის შემდეგ გლობალისტ-
 გეოპოლიტიკოსთა იდეოლოგიაში ორი ძირითადი მიმართულება
 გამოიკვეთა:

1. ნეოატლანტიზმი, რომლის ფუძემდებლად ითვლება ჯონ ჰანტინგი.
 მისი პოლიტიკური დოქტრინის თანახმად, საბჭოთა კავშირის დანგრევის
 შემდეგ, კონფრონტაცია რუსეთთან არ დამთავრებულა, პირიქით, ის უფრო
 გამწვავდა, რადგან საქმოდ დიდი განსხვავებაა ამ ორ კულტურას შორის.
 1992 წელს ამერიკის თავდაცვის მინისტრის მოადგილე პოლ ვოლპოვიცი
 ამბობდა: 'ყველა დონე უნდა ვიხმართ იმისთვის, რომ ვეროპასა და
 აზიის ქვეყნების ტერიტორიაზე არ დავუშვათ სტრატეგიული ძალების
 კონცენტრაცია, რომელიც წინააღმდეგობას გაუწევს ამერიკას.

2. ნეოატლანტიზმის ალტერნატიული კონცეფცია, ანუ მონდიალიზმის
 დოქტრინა, რომლებიც განიხილავს დასავლეთის ცივილიზაციის
 გამარჯვებას მსოფლიოს უძველეს ცივილიზაციებზე და ორთოდოქსალურ

რელიგიებზე აღნიშნული მიმართულებების იდეოლოგია სამმხრივი კომისიის თავმჯდომარე ზბიგნევ ბუჟინსკი, რომლის თქმითაც: 'ამერიკას აქვს უფლება იყოს მსოფლიოს პატრონი და პასუხისმგებელი მის უსაფრთხოებაზე. რადგან მან ეს უფლება მოიპოვა'.

დასკვნის სახით შეგვიძლია ერთი რამ ვთქვათ: იმის გათვალისწინებით, რომ სწორედ რწმენაა ადამიანის არსობის განმსაზღვრელი, სრულიად აშკარაა, რომ ანტიქრისტიანულ გლობალიზაციას კაცობრიობა ჩიხში შეჰყავს, რაც, უპირველეს ყოვლისა, სახიფათოა მცირე ერთა საუკუნეობრივი მენტალიტეტისთვის, რომელიც თანამედროვე მსოფლიოში მიმდინარე ეკონომიკურ-პოლიტიკური მოვლენების ფონზე საკმაოდ სუსტი და დაუცველია.

მე-XX საუკუნეში მოღვაწე მასონური ლოჟების

ჩამონათვალი

- 1) „ინგლისური ლოჟა“ – არხანგელსკი
- 2) „პოლარული ვარსკვლავი“ – არხანგელსკი
- 3) „ლოჟა ერთობა“ – ვილნიუსი
- 4) „ლოჟა ტომაშ ზანი“ – ვილნიუსი
- 5) „ლოჟა ერთიანი ლიტვა“ – ვილნიუსი
- 6) „ლოჟა დიდი აღმოსავლეთი“ – ვინნიცა
- 7) „ლოჟა გამაუნი“ – ვორონეჟი
- 8) „ლოჟა ასტრეა“ – კიევი
- 9) „ლოჟა ერთიანობა“ – კიევი
- 10) „ლოჟა განთიადი“ – კიევი
- 11) „ლოჟა ჭეშმარიტება“ – კიევი
- 12) „ლოჟა უკრაინის აღიონი“ – კიევი
- 13) „ლოჟა სიმართლე“ – კიევი
- 14) „ლოჟა ხინათლის სიმართლე“ – კიევი
- 15) „ფედერაციული ლოჟა“ – კიევი
- 16) „ლოჟა ლიტვა“ – კიევი
- 17) „კავკასიური ლოჟა“ – ქუთაისი
- 18) „რუსეთის დიდი აღმოსავლეთი“ – მინსკი
- 19) „ლოჟა ასტრეა“ – მოსკოვი
- 20) „ლოჟა აღორძინება“ – მოსკოვი

- 21) „ლოქა გალაქტიკა“ – მოსკოვი
- 22) „ლოქა ჰარმონია“ – მოსკოვი
- 23) „ლოქა ცხრა მუზა“ – მოსკოვი
- 24) „ლოქა ლოტოსი“ – მოსკოვი
- 25) „ლოქა ლუციფერი“ – მოსკოვი
- 26) „ლოქა ლუტეცია“ – მოსკოვი
- 27) „ლოქა თავისუფალი რუსეთი“ – მოსკოვი
- 28) „ლოქა ჩრდილოეთის ვარსკვლავი“ – მოსკოვი
- 29) „ლოქა სოკრატი“ – მოსკოვი
- 30) „როზენკრეცერთა ლოქა“ – ნიჟნი ნოვგოროდი
- 31) „ლოქა დანტე ალიგიერი“ – ოდესა
- 32) „ლოქა აღმოსავლეთის ვარსკვლავი“ – ოდესა
- 33) „ლოქა ჭეშმარიტება“ – ოდესა
- 34) „ინგლისური ლოქა“ – პეტერბურგი
- 35) „ლოქა ასტრეა“ – პეტერბურგი
- 36) „ლოქა თეთრი არწივი“ – პეტერბურგი
- 37) რუს მასონთა უმაღლესი საბჭო – პეტერბურგი
- 38) „სამხედრო ლოქა – პეტერბურგი
- 39) „ლოქა ჰორიზონტი“ – პეტერბურგი
- 40) „პეტერბურგის განთიადი“ – პეტერბურგი
- 41) „ჭეშმარიტი ძმები“ – პეტერბურგი
- 42) „ლოქა კარმა“ – პეტერბურგი
- 43) „ლიტერატურული ლოქა“ – პეტერბურგი

- 44) „ღოქა ნეპტუნი“ – პეტერბურგი
- 45) „ღოქა ახალი ასტრეა“ – პეტერბურგი
- 46) „ღოქა ვარდი“ – პეტერბურგი
- 47) „ღოქა ჩრდილოეთის პირამიდა“ – პეტერბურგი
- 48) „ღოქა სფინქსი“ – პეტერბურგი
- 49) „ღოქა ფენიქსი“ – პეტერბურგი
- 50) „ღოქა ოთხი ელემენტი“ – პეტერბურგი
- 51) „ღოქა რუსეთის დიდი აღმოსავლეთი“ – თბილისი
- 52) „ღოქა გეომეტრია“ – ხარკოვი
- 53) ჩრდილოეთის დიდი სინათლე“ – ბერლინი
- 54) „ღოქა სივარული“ – ბრიუსელი

1. Библия. Российское Библейское общество. М., 1997.
2. Толковая Библия. Т. I — III. Под ред. А.П.Лопухина. Стокгольм. 1987.
3. Блаженный Августин. О Граде Божиим. Т. I — IV. М., 1994.
4. Асауляк О. Книга огней. Катарсис. М., 1997.
5. Митрополит Иоанн. Самодержавие духа. Очерки русского самосознания. Саратов. 1995.
6. Аржанухин С.В. Философские взгляды русского масонства. Екатеринбург, 1995.
7. Башилов Б. История русского масонства. Выпуски 1-17. М., 1992-1995.
8. Берберова Н. Люди и ложи. Харьков — Москва, 1997.
9. Иеромонах Анатолий (Берестов), Алевтина Печерская. "Православные колдуны" — кто они? М., 1998.
10. Бренье Флавиянъ. Евреи и Талмудъ. Парижъ. 1928.
11. Василиадис И. Таинство смерти. Свято-Троицкая Сергиева Лавра. 1998.
12. Вейник В. Почему я верю в Бога. Исследование проявлений духовного мира. Минск, 1998.
13. Величковский Паисий. Объ умной или внутренней молитвъ. М., 1902.
14. Винокуров И., Гуртовой М. Психотронная война. М., 1993.
15. Воробьевский Ю.Ю. Путь к Апокалипсису. Стук в Золотые врата. М., 1998.
16. Время великого синтеза религии, науки, искусства. Международная научно-практическая конференция "Анализ систем на пороге XXI века: теория и практика". М., 1996.
17. Преподобный Иосиф Волоцкий. Просветитель. М., 1993.

18. Вятич А. Мы и турки в “географии хаоса”. 1997.
19. Гекерторн Ч.У. Тайные общества всех веков и всех стран. М., 1993.
20. Гностики или о “лжеименном знании”. Киев, 1997.
21. Протопресвитеръ Георгий Граббе. Догмать о Церкви въ современном Мире. Джорданвилль. 1975.
22. Гумилев Л.Н. От Руси к России. Очерки этнической истории. 1992.
23. Гумилев Л.Н. Этногенез и биосфера Земли. Ленинград, 1990.
24. Давид-Неэль А. Мистики и маги Тибета. 1991.
25. Даль В.И. Записка о ритуальныхъ убийствахъ. С.-Пб., 1913.
26. Дворкин Александр. Введение в сектоведение. Н.Новгород, 1998.
27. Демонология эпохи Возрождения. М., 1996.
28. Дубнов С.М. Краткая история евреев. М., 1996.
29. Еврейская Тора и христианские миссионеры. Сборник статей. Иерусалим.
30. Емельяненко Георгий. Услышьте славяне все Слово. С.-Пб., 1998.
31. Забылинъ М. Русской народъ. Его обычаи, обряды, предания, суеверия и поэзия. М., 1880.
32. Записка о ритуальном кодировании. С.-Пб., 1994.
33. Ивановъ В.Ф. Православный миръ и масонство. Харбинъ, 1935.
34. Иванов В.Ф. Русская интеллигенция и масонство: от Петра I до наших дней. М., 1997.
35. Ильин И.А. Том 1. Философия права. Нравственная философия. М., 1993.
36. Ильин И.А. Том 2. Религиозная философия. М., 1994.
37. Иоанн Златоуст. Против иудеев. М., 1998.
38. Св.Иринеи Лионский. Творения. Т. 2. М., 1998.
39. Капра Ф. Дао физики. Исследование параллелей между

- современной физикой и мистицизмом Востока. С.-Пб., 1994.
40. Архимандрит Херувим (Карамбелас). Современные старцы Горы Афон. Платина, Калифорния; М., 1998.
41. Кара-Мурза С.Г., Пискунов Д.И. Наука и идеология. М., 1991.
42. Карташев А.В. Вселенские Соборы. М., 1994.
43. Карташев А.В. Очерки по истории Русской Церкви. М., 1993. Т.
44. Кац А.С. Евреи. Христианство. Россия. С.-Пб., 1997.
45. Книга мормона. Солт Лейк-Сити, Юта, США, 1988.
46. Кобылин Виктор. Анатомия измены. С.-Пб., 1998.
47. Кожинов Вадим. История Руси. Современный взгляд. М., 1997.
48. Кожинов Вадим. Судьба России: вчера, сегодня, завтра. М. 1997.
49. Диакон Андрей Кураев. Оккультизм в православии. М., 1998.,
50. Диакон Андрей Кураев. Сатанизм для интеллигенции. Т. 1, Т.2. М., 1997.
51. Диакон Андрей Кураев. Традиция. Догмат. Обряд. Апологетические очерки. Москва — Клин, 1995.
52. Лайтман Михаэль. Кабала. Тайное еврейское учение. Новосибирск, 1993.
53. Иеромонах Пантелеимон (Ледин). Козни бесовские. Книга вторая. М., 1998.
54. Леонтьев Константин. Избранное. М., 1993.
55. Лопухин И.В. Массонские труды: Духовный рыцарь. Некоторые черты о внутренней церкви. М., 1997.
56. Магический кристалл. Магия глазами ученых и чародеев. М., 1992.
57. Массонство въ его прошломъ и настоящемъ. Т. 1,2. М., 1991.
58. Махов А.Е. Сад демонов. Словарь inferнальной мифологии Средневековья и Возрождения. 1998.
59. Митрополит Макарий. История Русской Церкви. Кн. 1 " УП. М., 1994-1996.

60. Москва. 850 лет. Т. 1. М., 1996.
61. Мыльников А.С. Картина славянского мира: взгляд из Восточной Европы. С.-Пб., 1996.
62. Назаров М. Миссия Русской эмиграции. Т. 1. М., 1994.
63. Наука, философия, религия в христианском мире. Дубна, 1997.
64. Николаева Олеся. Современная культура и Православие. М., 1999.
65. Нилусъ С. Близъ есть, при дверехъ. Серпевъ Посадъ, 1917. .
66. Новиков и русское масонство. Материалы конференции 17-20 мая 1994 года. М., 1994.
67. Новые религиозные организации России деструктивного и оккультного характера. Справочник. Белгород, 1997.
68. Об антихристе. С.-Пб., 1998.
69. Осоргин М. Вольный каменщик. М., 1992.
70. Оссендовский Фердинанд. И звери, и люди, и боги. М., 1994.
71. Острецов Виктор. Масонство, культура и русская история. М., 1998.
72. Св. Палама Григорий. Триады в защиту священо-безмолствующих. М., 1995.
73. Повесть временных лет. С.-Пб., 1996.

M.C. Jacob, *The radical Enlightenment: Pantheists, Freemasons and Republicans*, Londres, 1981; G. Gayot, *La franc-maçonnerie française. Textes et pratiques, Xviiiie-Xixe siècles*, Paris, 1980.

Gnoose and Gridiron, Crown ale House, Apple Tree, Rummer and Grapes. Ver Alec Mellor, *Dicionário da Franco-Maçonaria e dos Franco-Maçons*, Martins Fontes, S. Paulo, 1989, pp 16-17.

Neste sentido M. Borges Grainha, *História da Maçonaria em Portugal*, Lisboa, 1912, p. 31.

გამოსაცემად მზადდება

რუბრიკის მასონები მითი თუ სინამდვილე მეოთხე
ტომი, სადაც მკითხველი იხილავს შემდეგ თემებს

ნიკოლოზ მეორის რიტუალური მკვლელობა (მეორე
ნაწილი)

ვინ არის ვლადიმერ პუტინი ? (მეორე ნაწილი)

კონსპირაციული პარადიგმა

ტამპლიერების ორდენის ისტორია

სიონელ ბრძენკაცთა ოქმები

სატანიზმის ისტორია

2881
401
200

72243/2

სარჩევი

საბჭოთა კავშირის საიდუმლო ორგანიზაციები	5
300-თა კომიტეტი	13
მასონების ისტორია მე-18 საუკუნის რუსეთში	20
მონდიალიზმის დოქტრინა	26
ნიკოლოზ მეორის რიტუალური მკვლევლობა	32
ვინ არის ვლადიმერ პუტინი	45
მასონები და გლობალიზაცია	53
ლოჟების ჩამონათვალი	76
ბიბლიოგრაფია	79